παπαροῦνα

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5. — Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — Ἀθῆναι, 16 Μαρτίου 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΕΙΝΕ ΟΛΙΣΘΗΡΟΝ!

Πῆγε νὰ τοῦ ξεγλυστρήση κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του!...

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ: ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ (ΚΟΚΟΡΑΣ)

Γραφεῖα: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8 (προσωρινῶς)

ΤΑ ΣΚΟΛΙΑΝΑ ΤΗΣ ΨΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πολλοί εἶνε οἱ συμπολῖται—κι' ὄχι μόνο οἱ συμπολῖται, ἀλλὰ κι' οἱ συμπατριῶται ἀφοῦ ἡ κωμωδία αὐτὴ παίχτηκε σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα — πού λυπήθηκαν γιατὶ ἡ δικτατορία τοῦ συμπαθεστάτου κ. Πλαστήρα ἐβάστηξε μοναχὰ μιὰ μέρα. Καὶ μὲ τὸ δίκιο τους. Ἡ δικτατορία τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ στρατηγοῦ μᾶς ἔκανε νὰ ξεμουχλιάσουμε λιγάκι καὶ νὰ κινηθοῦμε ἀπὸ τὸν τόπο μας. Ἀλήθεια. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐζήσαμε γιὰ μιὰ μέρα σὲ μιὰν ἄλλη χώρα, σ' ἕνα ἄλλο κράτος. Γίναμε, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε, ἕνα κρατίδιο τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀπὸ κεῖνα ποὺ μὲ ἄλλον πρόεδρο ξυπνᾶνε τὸ πρωΐ, μὲ ἄλλον τρῶνε τὸ μεσημέρι καὶ μὲ ἄλλον... κοιμοῦνται τὸ βράδυ! Ἀκριβῶς σὰν κάτι πολὺ ἰδεολόγες κοκότες ποὺ ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα γιὰ τὸ ἐπάγγελμα (τὴν τέχνη γιὰ τὴν τέχνη) ἢ σὰν κάτι κυρίες μὲ πολὺ.... τὸ «ταμπεραμὰν—ὤχ, ἀμάν, ἀμάν». Ἀλλὰ ὅπως κατάντησε, δηλαδὴ ὅπως τὴν εἶχανε καταντήσει τὴν κατακαϋμένη τὴν Ἑλλάδα, ἤτανε χειρότερη ἀπὸ κοκότα καὶ μάλιστα ξεπεσμένη κοκότα ποὺ ἐπήγαινε ὄχι μὲ ὅποιον τῆς ἐπρόσφερε τὰ περισσότερα, ἀλλὰ μὲ ὅποιον τῆς ἔπαιρνε τὰ περισσότερα. Ἂς ἐλπίσουμε τοὐλάχιστον ὅτι θὰ δοῦμε μαζί της καλύτερες ἡμέρες, ἢ μᾶλλον νύχτες...

ΠΕΡΙ... ΚΟΛΛΗΜΑΤΩΝ!

Εἴδαμε καὶ πάθαμε νὰ γλυτώσουμε μ' αὐτὸ τὸ ἐνοχλητικὸ εἰδύλλιο Παπᾶ—Σόρ. Πάντως ἡ «Παπαροῦνα» μπορεῖ νὰ εἶνε ὑπερήφανη, γιατὶ καὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ εἶχε ἐξασφαλίσει μιὰ πρώτης τάξεως ἐπιτυγία, ποὺ τὴν χαλάει τώρα, ἀλλὰ χαλάλι της. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ συνίσταται στὸ ὅτι ἡ «Παπαροῦνα» δὲν ἀσχολήθηκε καθόλου μὲ τὴν ὑπόθεση αὐτή, ἐφόσον ἀρχὴ της ἀπαράβατη εἶνε νὰ μὴν ἀνακατεύεται σὲ ξένες, καὶ μάλιστα ἀνόητες, ἱστορίες καὶ μπερδεψοδουλειές! Ποῦ καταντήσαμε. Τὰ φυσικώτερα τῶν πραγμάτων, ὅπως ἡ «ἐπαφὴ τῶν ἐπιδερμίδων» δύο νεαρῶν ὑπάρξεων νὰ γίνεται ἀντικείμενο πανελληνίου ἀπασχολήσεως καὶ νὰ κινητοποιοῦνται οἱ ἀστυνομίες δύο χωρῶν γιὰ νὰ ξεκολλήσουν δυὸ νεαρὲς ὑπάρξεις ποὺ τὶς ἐκόλλησε ὁ ἔρως, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου... κωλύματος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄρνηση τοῦ μπαμπᾶ. Γιατὶ ἀλήθεια ὅλος ὁ καυγᾶς ἔγινε περὶ δύο κολλημάτων — δηλαδὴ περὶ ἑνὸς κολλήματος καὶ ἑνὸς κωλύματος! Ὁπωσδήποτε ὑπερίσχυσε τὸ κώλυμα ποὶ προήρχετο ἀπὸ τὸν μπαμπᾶ καὶ ἡ δίς Σὸρ ἐξεκόλλησε τέλος ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο της. Ἔτσι τέλειωσε τὸ παραμύθι καὶ ζήσαν αὐτοὶ καλὰ καὶ ὁ Παπᾶς καλύτερα.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ!

Τὸ νέον φάρμακον κατὰ τῆς πιτυρίδος. Ἀγοράζετε ὅλοι τὴν «Ἀντιπιτυρίνην».

ΤΑ ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΜΑΣ

Θὰ ἔγινε βεβαίως ἀντιληπτὸ ἀπὸ τοὺς ἐξιτιμοτάτους ἀναγνώστας μας, γιατὶ ἡ «Παπαροῦνα» μας μπορεῖ μὲ ὑπερηφάνεια νὰ καυχηθῇ ὅτι ἔχει ἐξιπνότατους ἀναγνῶστες, μ' ὅλο ποὺ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶνε ἀπογοητευτικὸ γιὰ τὴ νοημοσύνη τῆς φυλῆς, ἀφοῦ ἐπὶ πληθυσμοῦ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων ψυχῶν (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὁμογενῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ) μόνον τὸ ἕνα ἑκατομμύριον, ἤτοι τὸ ἕνα ὄγδοον τοῦ πληθυσμοῦ, διαβάζοιν τὴν «Παπαροῦναν», θὰ ἔγινε, λέμε, ἀντιληπτὸν, ὅτι ἡ «Παπαροῦνα» μας, ἢ μᾶλλον ἡ «Παπαροῦνα» σας — γιατὶ καὶ σὲ σᾶς ἀνήκει ὅσο καὶ σὲ μᾶς, φίλτατοι ἀναγνῶσται — γράφεται ἀπὸ τοὺς πνευματώδεις Ἕλληνας εὐθυμογράφους τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ εἶνε καὶ οἱ πειὸ πνευματώδεις Ἕλληνες κάθε ἐποχῆς. Τὸ ὅτι οἱ Ἕλληνες ποὺ γράφουν τὴν «Παπαροῦνα» εἶνε στ' ἀλήθεια ἐξιτιμοι, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι κανένας δὲν ὑπογράφει τὴ συνεργασία του καὶ τοῦτο γιὰ λόγους εἰνοήτους. Ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς εἶνε καὶ τοῦτος: Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἀνέχεται — εἶνε τὸ σκαρί του τέτοιο — κανένα ζυγὸ καὶ καμμιὰ δικτατορία γιὰ πολὺν καιρό. Κι' ὅ,τι συνέβη μὲ τοὺς ἄλλους ζυγοὺς καὶ μὲ τὶς ἄλλες δικτατορίες, μπορεῖ ἀξιόλογα νὰ συμβῇ καὶ μὲ τὴ «δικτατορία τοῦ πνεύματος» ὅπου ἔχει κηρύξει καὶ ἐπιβάλει ἡ «Παπαροῦνα» ἀπὸ τὴ πρώτη στιγμὴ ποὺ ἐξεφύτρωσε στὸ Ἑλληνικὸ χῶμα! Ὕστερα οἱ Ἕλληνες εἴμαστε λαὸς τόσο ἐξιτιμος, ποὺ δὲν ἀνεχόμαστε νὰ μᾶς κάνῃ τὸν ἐξιτιμο κανένας! Ποῦ ξέρει λοιπὸν κανένας πῶς μπορεῖ νὰ τὸ πάρουν οἱ Ἕλληνες τὸ πρᾶγμα καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι μιὰ μέρα δὲ θὰ ἐξεγερθοῦν κατὰ τῆς τυραννίας αὐτῆς τοῦ γέλοιου ποὺ ἔχει ἐπιβάλει ἡ «Παπαροῦνα» μὲ τὴν ἐξιτιμοτάτη ὕλη της, μὲ τὴ ζωντανὴ, τὴ σπαρταριστὴ καὶ τὴ δηκτικὴ σάτυρά της καὶ δὲ θὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν γραφείων της νὰ τὰ κάνουνε σμπαράλια; Ἀλλὰ ἔννοια σας! Ἡ «Παπαροῦνα» ἔχει λάβει τὰ μέτρα της. Καὶ ἐν πρώτοις δὲν ἔχει γραφεῖα. Μάλιστα, κύριοι! Ἡ «Παπαροῦνα» δὲν ἔχει οὔτε γραφεῖα, οὔτε τυπογραφεῖα, οὔτε ἰδιόκτητα πιεστήρια, οὔτε τίποτα. Καὶ σ' ὅποιον μᾶς ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον ἡ «Παπαροῦνα» εἶνε ἕτοιμη νὰ καταβάλῃ ἕνα ἑκατομμύριο ρούβλια (Ρωμανὼφ) πρὸς 25 τοῖς ἑκατὸν, πληρωτέα ἅμα τῇ ἀνατροπῇ τοῦ Σοβιετικοῦ καθεστῶτος στὴ Ρωσσία. Πάντως αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὴν «Παπαροῦνα» νὰ παραδώσῃ στὴ κοινὴ περιφρόνηση τὰ ὀνόματα μερικῶν ἀπὸ τοὺς συνεργάτας της ποὺ χαρίζουν κάθε ἑβδομάδα τὴ χαρὰ καὶ τὸ γέλοιο στοὺς Ἕλληνες! Καὶ ἀρχίζουμε ἀπὸ τοὺς καλλιτεχνικοὺς συνεργάτες της:

Ἀπὸ τὰ περίφημα ἐξώφυλλα τῆς «Παπαροῦνας», μόνον τὴν ὁλοσέλιδην εἰκόνα τῆς α' σελίδος τοῦ β' φύλλου τῆς «Παπαροῦνας» ποὺ παρίστανε μιὰ ὡραία ἁμαρτωλὴ καβάλλα στοὺς ὤμους ἑνὸς ἁγνοῦ καλόγερου καὶ ποὺ ἔδειχνε μὲ τρόπο τόσο βαθυστόχαστο τὸν ἀγῶνα τῆς ἁγιοσύνης ἐνάντια στὴν ἁμαρτία καὶ ποὺ ὀφείλετο στὸ ζωγράφο κ. Μάριο Ἀγγελόπουλο, ποὺ εἶνε καὶ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἑσπερινῆς», ὅλα τὰ ἄλλα καθὼς καὶ τὸ σημερινὸ, ὀφείλονται στὸν τελειόφοιτο τοῦ Πολυτεχνείου καὶ σκιτσογράφο τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μέλλοντος» κ. Νῶε Νομικό. Ὅσο γιὰ τὶς ὁλισέλιδες γελοιογραφίες τῆς τελευταίας σελίδος, τοῦ α' καὶ τοῦ γ' φύλλου τὶς ἔκανε ὁ κ. Πυθαγόρας Νάγος, ὁ σκιτσογράφος τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τοῦ β' φύλλου ὁ κ. Νομικός. Οἱ δύο αὐτοὶ καλλιτέχνες ἔχουν ἐργασθεῖ καὶ γιὰ πολλὰ γελοιογραφικὰ σκάτσα τῶν ἐσωτερικῶν σελίδων. Ἐπίσης ἡ «Παπαροῦνα» ἐδημοσίευσε γελοιογραφικὰ σκίτσα τῶν κ. κ. Κορογιαννάκη, Πολενάκη, Γρηγόρη καὶ Βαρδακώστα, ἔχει δὲ τὴν ἰτόσχεση ἀπὸ πολλοὺς ἀρίστους καλλιτέχνες ὅτι θὰ τιμήσουν μὲ τὴν καλλιτεχνικὴν συνεργασία τους ἀκόμη καὶ ἀπὸ ζωγράφους ποὺ δὲν ἐργάζονται συστηματικὰ στὸν καθημερινὸ καὶ περιοδικὸ τύπο, ἀλλὰ θὰ κάνουν μιὰ τιμητικὴ ἐξαίρεση ἀπὸ προσωπικὴ φιλία πρὸς τὴν «Παπαροῦνα». Ἔτσι μᾶς ὑποσχέθηκαν τὴν καλλιτεχνική τους συμβολὴ οἱ ζωγράφοι κ. κ. (ἀλφαβητικὴ σειρὰ!) Π. Βυζάντιος, Α. Γεραλῆς, Β. Γερμενῆς, Καστανάκης, Σπαχῆς, Χριστοφῆς καὶ οἱ σκιτσογράφοι κ. κ. Λ. Παυλίδης, Τερζόπουλος κ.λ.π.

Ἀπὸ τοὺς εὐθυμογράφους ποὺ συνεργάζονται στὴν «Παπαροῦνα» δὲν ἀναφέρουμε κανένα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὴ....γοητεία τοῦ μυστηρίου, ποὺ τοὺς περιβάλλει. Ἂν οἱ ἀναγνῶσται μας ἀναγνωρίσουν μερικοὺς ἀπὸ τὸ ὕφος καὶ ἀπὸ τὸ βαθμὸ τῆς θερμοκρασίας (ἰτὸ τὸ μηδὲν πάντοτε) τόσο τὸ καλύτερο. Τὸ μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουμε νὰ μαντέψουν, εἶνε ὅτι στοὺς συνεργάτες τῆς «Παπαροῦνας» ὀφείλονται τὰ ὡραιότερα καὶ δροσερότερα νεοελληνικὰ εὐθυμογραφικὰ κομμάτια καὶ οἱ καλύτερες ἐπαθεωρήσεις ποὺ παίχτηκαν τὰ τελευταῖα χρόνια στὶς Ἀθηναϊκὲς σκηνές. Δὲ φτάνει αὐτό;

Πάντως—καὶ δὲν τὸ γράφουμε αὐτὸ γιὰ νὰ σᾶς....καθυποτάξουμε!—ἡ «Παπαροῦνα» δὲν ἐδημοσίευσε ἀκόμα τίποτα τοῦ Μελᾶ, τοῦ Νιρβάνα, τοῦ Σιναδινοῦ, τοῦ Λάσκαρη, τοῦ Ἄννων, τοῦ Κόκκινου, τίποτα τοῦ Μωραϊτίνη, τοῦ Ξενοπουλοῦ, τοῦ Βλάχου, τοῦ Ποταμιάνου, τοῦ Λιδωρίκη, τοῦ Βῶττη κ.λ.π. ὅπως καὶ δὲν ἐδημοσίευσε καὶ καμμιὰ εἰσήγηση Ἑλληνικοῦ προϊστορικοῦ, ποὺ εἶνε, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τὰ εὐθυμότερα πράματα. Ἀκόμη δὲν ἐδημοσίευσε τίποτα τοῦ Πρινέα, τοῦ Δαμάσκου, τοῦ Λεπενιώτη καὶ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ δημοσιεύσῃ τίποτα τοῦ....Μακέδου.

Ὥστε οἱ ἀναγνῶστες μας μποροῦν νὰ κοιμοῦνται ἥσυχα, διαβάζοντας τὴν «Παπαροῦνα». Ἀμήν.

Ἡ καλύτερη ἐφετεινὴ Ρεβὺ εἶνε:

ΠΕΤΡΑ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ - ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΣΤΟ

ΤΡΙΑΝΟΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

ΗΛΙΑΣΙΣ

Ὅταν προσβληθῆτε ἀπὸ ἡλίασιν, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κάμετε τὰ ἑξῆς:

Λαμβάνετε δέκα ὀκάδες μελάνι μπροῦ-μπλάκ καὶ τὸ πίζετε γιαούρτι μὲ τὴ γνωστὴ μέθοδο. Κατόπιν ρίχνετε μέσα εἰκοσιδύο τραμ καθαρισμένα καὶ χωρὶς ἐπιβάτες. Ὅταν ἀρχίζουν νὰ τσιγαρίζωνται τὰ τράμ, προσθέτετε καὶ δύο ἕως τρία πακέττα σιγάρα ντάμες, τὰ ὁποῖα ἀλατίζετε μὲ τσιμέντο δέκα ὀκτὼ καρατίων. Κατόπιν τὰ περνᾶτε ὅλα ἀπὸ τὸ σουρωτῆρι καὶ ψιθυρίζετε: —Φρὶνδ—ἀμὲν—πανοὺκ—σερψὶ—νταμὰ—καφοῦ—σιχό. Τὰ μυστηριώδη αὐτὰ λόγια ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ θεραπεύουν τὴν πυτιρίθρα καὶ τὸ ἕλκος τοῦ στομάχου. Ἐὰν δὲν γίνετε ἀμέσως καλά, θὰ πῇ ὅτι θὰ... ἀργήσετε.

ΝΑΥΤΙΑΣΙΣ

Ἐὰν προσβληθῆτε ἀπὸ ναυτίασιν, κατέρχεσθε ἀμέσως ἀπὸ τὸ πλοῖον, τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνετε καὶ ἐξακολουθεῖτε τὸν δρόμον σας μὲ ποδήλατον. Ἐὰν ὅμως δὲν ἔχετε ποδήλατον καὶ εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ μείνετε στὸ πλοῖο, τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κάνετε τὸ ἑξῆς:

Λαμβάνετε ἕναν ναύτην καὶ τὸν καταπίνετε παρὰ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας του. Κατόπιν αὐτοῦ, ἔχει ἐπέλθει ἡ Ναυτ'—Ιασις.

Ἐὰν ὅμως καὶ μὲ τὸ φάρμακον αὐτὸ δὲν σᾶς περάσῃ, τότε καταπίνετε καὶ ἄλλον ναύτην, καὶ ἄλλον καὶ ἄλλον, χωρὶς νὰ τοὺς λέτε τὸν λόγον.

Ἐὰν σωθοῦν οἱ ναῦτες, εἰδοποιεῖτε τὸν καπετάνιο νὰ προσέχῃ, διότι ὑπάρχει φόβος νὰ τὸν... καταπιῆτε κι' αὐτόν.

Ἐὰν ἡ ναυτίασις σᾶς προσβάλῃ ὄχι εἰς πλοῖον, ἀλλὰ εἰς τὴν θέαν τῆς ἡμιγύμνου πεθερᾶς σας, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ... κάμετε ἐμετόν!

ΠΟΝΟΔΟΝΤΟΣ

Συνήθως ὁ πονόδοντος προσβάλει τὰ δόντια. Ὑποσκάπτετε λοιπὸν τὸ δόντι ποὺ σᾶς πονεῖ καὶ εἰς τὴν ὀπὴν θέτετε καψύλιον δυναμίτιδος, μὲ μεγάλο φυτίλι. Βάζετε ὕστερα φωτιὰ στὴν ἄκρη τοῦ φυτιλιοῦ καὶ ἀπομακρύνεσθε ἑκατὸ μέτρα ἀπὸ τὸ στόμα σας.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκρηξιν θὰ ἔχετε γλυτώσει καὶ ἀπὸ τὸν πονόδοντον καὶ ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς.

Ἐὰν προσβάλῃ πονόδοντος ὁποιοδήποτε ἄλλο μέλος τοῦ σώματός σας, τότε χρειάζεται μεγάλη καὶ αὐστηρὰ δίαιτα. Ἄλλως κινδυνεύετε νὰ πάθετε ἡλίασιν, τῆς ἐποίας τὴν θεραπείαν γνωρίζετε ἤδη καλῶς.

Ο ΠΑΤΕΡ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Ἡ δυσκοιλιότης καὶ ἡ ἀποφορὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,, ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΓΙ ΓΡΑΦΕΙ Η "ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τῆς ἀθηναϊκῆς «Παπαροῦνας» ἐζητήθη καὶ ἐδιαβάσθη ἀπλήστως. Γιατὶ ἦταν ἀπὸ τὴν πρώτη ἕως τὴν τελευταία γραμμὴ γεμάτη πνεῦμα, σάτυρα ἐπίκαιρη, πρωτοτυπία. Εἶνε τὸ ἐξυπνότερο σατυρικὸ φύλλο ποὺ ἐξεδόθη τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἀθήνα.

Οἱ ἰθαγενεῖς ὅμως πωληταὶ δὲν ἔμαθαν ἀκόμη νὰ τὴν διαλαλοῦν.

Τὴ φωνάζουν ἄλλοι «Μπαρμπαροῦνα» καὶ ἄλλοι, ἑλληνομαθέστεροι, ... «Μπαρμπαρόρριζα»!

Ἂς εἶνε λοιπὸν καὶ «Ἀλμπαρόρριζα». Τὸ οὐσιῶδες εἶνε ὅτι ἡ «Παπαροῦνα» διαβάζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν οἱουδήποτε... βοτάνου!

Ὅπως πληροφορούμεθα, τὴν ἰδίαν διάδοσιν, καὶ τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς ἔτυχε ἡ «Παπαροῦνα» καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὡς μᾶς γράφουν ἐκεῖθεν.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ

"ΠΕΡΟΚΕ,

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

"ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΑΣ ΜΗ ΑΠΕΛΠΙΖΩΜΕΘΑ

Κάποτε θὰ πᾶμε κι' ἐμεῖς στὸ Ἐθνικὸ Θέατρο!

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΡΑ

(Συλλογὴ σατυρικῶν ποιημάτων)

ΔΙΟΤΙ ΘΑ ΑΝΑΓΚΑΣΘΗ Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΛΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΚΑ.

Τί μᾶς γράφει ἕνας ποὺ τὰ ἀγόρασε:

«Ἀγόρασα τὰ «Τραγούδια τοῦ Κόκορα» καὶ τὰ διάβασα προσεκτικά. Κατόπιν αὐτοῦ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀποστείλετε ἀμέσως τὰ γρήματα ποὺ ἔδωσα, διότι βιβλία τοιαύτης ἀξίας, δὲν πληρώνονται μὲ χρήματα».

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα. Ἔκδοσις πολυτελής.

Παρακαλουθήσατε ὅλοι ἀπὸ σήμερα τὸ πειὸ παράξενο μυθιστόρημα τῆς ἐποχῆς:

"ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ,,

Ἢ

ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΚΟΚ — ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΥΠΟ Ν. Β. Ρ.

ΟΛΗ Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ ΑΥΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΠΩΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΗΔΟΝΗΝ. — Η ΠΑΛΗ ΔΥΟ ΕΤΕΡΟΦΥΛΩΝ «ΕΓΩ» ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΣΩΜΑ. — ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ... ΠΑΝΤΡΕΜΜΕΝΟΙ.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΑΥΤΟ ΘΑ ΑΦΗΣΗ ΕΠΟΧΗΝ.

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΕΡΑΣΕ ΣΕ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΕΙΡΑ...

Χωρὶς κανένα κίνημα πέρασ' ἡ ἑβδομάδα
καὶ οὔτε αἷμα χύθηκε στῶν 'Αθηνῶν τοὺς δρόμους,
σὰ νάτανε σουμάδα
κ' οἱ Ἕλληνες ἀνόητα τηρήσανε τοὺς νόμους.
Τὰ παληκάρια τ' ἄγρια τὰ στρῶσαν στὸ κυνῆγι
κι' αὐτὰ ὅπου φύγῃ-φύγῃ,
σὲ κεραμίδια ἀπάτητα, σ' αἰθέρια μονοπάτια,
καβάλλα σὲ ἀ[illegible]τα καὶ φτερωμένα ἄτια!
Μὰ πειὸ πολὺ κυνηγήσαν τὸν ἥρωα τὸν μαῦρον,
ποὺ ἀνεδείχθη ἀρχηγὸς τῶν Κεραμοκενταύρων.
Τὸν κυνηγοῦσαν τῆς στεριᾶς, τ' ἀγέρα, τοῦ πελάου,
ἀλλὰ τ' ἀχνάρια του ἄφαντα ἦσαν τοῦ Νικολάου,
ποὺ γιὰ τρανὸς δικτάτορας ἐπῆγε λάου-λάου.
Τὸν κυνηγοῦσαν ἀπηνῶς καὶ μὲ τὰ μέσα ὅλα,
μ' ἀεροπλάνα καὶ μὲ τάνκς καὶ μὲ τορπιλλοβόλα,
ἀλλὰ στὸ τέλος ξέφυγε. Στὸ σπίτι του ὅσοι πήγανε,
πήγανε νὰ τὸν πιάσουνε, μὰ ὕστερα.... τοῦ φύγανε
κι' ὁ ἥρως ὁ ἀνεπίληπτος
παρέμεινεν ἀσύλληπτος
καὶ τελικῶς ἀπέδρασε μὲ ὅλας τὰς τιμάς.
μὲ τρόπο ποὺ θὰ ἐζήλευε κι' αὐτὸς ὁ Φαντομᾶς.
Πάντως καὶ ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ θὰ παραμείνῃ ἥρως,
χωρὶς γιὰ τοῦτο ὁ φουκαρᾶς νὰ φταίῃ ὁλοκλήρως.
Καὶ ἂν ὡς τώρα ἥρωας ἐγίνηκε τοσάκις
φταίει κι' ὁ ἀφιλότιμος ἐκεῖνος Μποδοσάκης,
ἀφοῦ γιὰ κάθε ἡρωϊσμὸ κι' ἀντρεῖες κι' ὅλ' αὐτά,
δὲ φταῖν ποτὲ οἱ ἥρωες, μὰ φταῖνε τὰ λεφτά!

Λεφτά, λεφτά, τὸ σύνθημα εἶνε στὸν κόσμον ὅλον,
γιὰ τοῦτα τ' ἀφιλότιμα κροτεῖ τὸ τηλεβόλον,
γιὰ τοῦτα γίνοντ' οἱ στρατοὶ κ' οἱ ἐξοπλισμοὶ τῶν στόλων,
Πατρίς, θρησκεία, ἰδανικά,
σύμβολα ποὺ πρεσβεύουνε παντοῦ καὶ ἐν 'Ελλάδι,
ξεχνιοῦνται μπρὸς στ' ἀγύριστα, τὰ ὡραῖα δανεικά,
ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὸ πουγγὶ τοῦ 'Αθανασιάδη
καὶ ὅλα τῆς ὡραίας των στεροῦνται σημασίας,
ὅταν τὸ φάσμα πιθανῆς ὑψοῦται ἀμασσίας.

Μὰ τώρα συνεχίζεται κεῖνο τ' ὡραῖο γλέντι,
π' ἄρχισε τὴν ἀξέχαστη τὴν 6ην τοῦ Μαρτίου
μὲ τὸ γενναῖον ἀρχηγό, τὸ Νῖκο τὸ λεβέντη,
ποῦ χαρακτῆρα εἶχε ἁπλοῦ μόνο προεορτίου.

Ὦ θλιβερὰ τῶν βλακωδῶν τῶν κινημάτων μοῖρα!

Τώρα καθένας ἐντρυφᾷ στὸ «'Αρχεῖον τοῦ Πλαστήρα».
Γελῶτων νέων ἀφορμὰς εὕρομεν πάλιν νέας,
ὅλ' ἡ ἱστορία μοιάζει πειὰ λιμπρέττον ὀπερέττας,
ὁποὺ τὴν κατεσκεύασεν ὁ Γιάννης ὁ Πρινέας
μ' ἀστεῖους πρωταγωνιστὰς καὶ κουνηστὰς σουμπρέττας.

Ἐκεῖ τοὺς βλέπεις ὅλους
εἰς ὑπερόχους ρόλους,
καὶ ἐκ τῶν δύο τῶν κακῶν προκρίνων τὸ μὴ χεῖρον
Πλαστήραν ἀντὶ Πάγκαλου ζητεῖ ὁ νέος Βύρων,
ὁ Καραπαναγιώτης.
ἐξ οὗ καὶ τὸ φιλότιμον, ἀλλὰ κ' ἡ ἐντιμότης,

Νέος Σαὶν Ζοὺστ ζητεῖ σφαγάς, μὲ ὄμμα διψαλέον,
ὄχι γιὰ γάλα τώρα πειά, ἀλλὰ γιὰ αἷμα ὁ Λέων,
ὁποὺ θὰ ζήσῃ μερικὰς στιγμὰς πολὺ κακάς,
ὁ τρυφερὸς Μακκᾶς,
παιδάκι ἄβρὸν κι'... ἀμύελον,
μὲ τὴν κομψήν του τὴν ὀσφύν, τὸν ἀκριβὸν μονύελον.
'Αλλὰ καὶ ἄλλον ἥρωα τρέμει ἡ ἀτυχὴς ὑφήλιος.
ὁποὺ ζητεῖ ὠμότητας κι' ἀντίποινα ἀνείπωτα.
Εἶνε γνωστὸν μόνο ἀπ' αὐτόν, τὸ ὄνομά του: Μίλιος.
Μπροστά του ὅλοι οἱ ἥρωες δὲν εἶνε ἀκόμα τίποτα!

Αὐτὸς εἶνε κι' ἂν εἶνε,
στὸ ἄκουσμά του τρέμ' ἡ 'Ελλὰς καὶ φρίτουν αἱ 'Αθῆναι.
'Απ' τοῦ Πλαστήρα ἔχει βγῆ τὸ τρομερὸ σκολειὸ
κι' ἔχει γιὰ μόνο σύνθημα: φωτιὰ καὶ μακελειό!
Αὐτὰ καὶ ἄλλα βρήκανε στ' ἀρχεῖο τοῦ Πλαστήρα
καὶ ὅταν ἔψαξαν ξανά,
τὸ ραβασάκι βρήκανε ποὺ τοὔγραφε μιὰ χήρα,
ὀνόματι «'Αθηνᾶ».

— Γιῶργο μου, ἄντε στὲ καλό!
(Ἴδε κείμενον)

Ἔκανε, λέν, τὸ κίνημα γιατὶ τοῦ εἶπ' ἐκείνη,
σ' ὅλα του τὰ κινήματα αὐτὴ τὸν ὑπεκίνει
τὸν ἀτυχῆ Πλαστήρα,
ὁποὺ ἐκίνει ἀνέκαθεν σὺν 'Αθηνᾷ τῇ χήρᾳ
τὴν στιβαράν του χεῖρα.

***

Μὰ τώρα τὸν γενναῖον μας αὐτὸν ἂς τὸν ἀφίσωμεν,
γιατὶ κι' ἄλλα ζητήματα πρέπει νά... ψηλαφήσωμεν.
Τί πράγματα συμβαίνουνε ἀλήθεια ὑπὸ τὸν ἥλιον!
Νά, πάρετε καὶ τοῦ Παπᾶ τὸ τρυφερὸν εἰδύλλιον,
ποὺ ἔληξεν ἀδόξως!
Τὸν κακομοίρη μὲ χολὴν τὸν πότισαν καὶ ὄξος,
ἀφοῦ ἐπέρασ' ὁ γλυκὺς ὁ μῆνας ὁ τοῦ μέλιτος
καὶ τώρα μελαγχολικὸς πλανᾶται κι' ἀτημέλητος.

Τὴν Τίναν του ἠγάπησε μὲ πάθος, παραφόρως
κι' ἐφρόνει πὼς οὐδέποτε θὰ ἐπήρχετο ὁ κόρος.
Εἰς τὰς κλεινὰς ἐκ τῆς Σταμποὺλ ἦλθον διὰ τοῦ αἰθέρος,
ἀφοῦ φτεροῦγες χάρισε στοὺς δύο τους ὁ ἔρως,
σύμφωνα μὲ τὸ πλάνον των
καὶ εἶχαν γίνει ἄφαντοι μὲ τὸ ἀεροπλάνον των.
Στοῦ κόσμου τὸ κουτσομπολιὸ ἀπάντησαν μὲ χλεύη,
ἀλλ' ἄλλα Ἔρως κι' ἄλλα ὁ μπαμπᾶς ὁ Σιὸρ κελεύει.
'Απ' τὴν Σταμποὺλ ξεκίνησε μὲ λύσσαν καὶ μανίαν
καὶ νοίκιασε διαμέρισμα εὐθὺς στὴν Βρεταννίαν:
«Τὴν κόρην μου, ἐδήλωσεν, ἐγὼ θὰ μεταπείσω.
Μία φορὰ σὲ μὲ νάρθῃ καὶ δὲ γυρίζει πίσω.»

Ὅλοι ὅσοι τὸν ἄκουσαν τὸν πήρανε γιὰ χάχαν,
γιατὶ θαρροῦν «ἀνίκατον» τὸν ἔρωτα στὴν «μάχαν».

Κ' ἡ Τίνα μὲ τὸ Γιῶργο της ἐπῆγε στὸν πατέρα
καὶ κεῖνος τὴν ἐδέχτηκε τὴν ὄμορφη κοκόνα,
ἐνῷ τὸ Γιῶργο ἔστειλε νὰ κάτσῃ παραπέρα,
ὅπως μὲ τρόπο φαίνεται στὴν πλαϊνὴν εἰκόνα.
Τοῦπε: «γαμπρέ μου, ἄκουσε καὶ μὲ ποὺ σοῦ μιλῶ
καὶ—ἄντε στὸ καλό!»
Αὐτὸ τὸ τέλος ἔλαβεν ὁ ἔρως τοῦ Παπᾶ
πρὸς τὴν ὡραίαν Τίναν,
ὁποὺ τὴν ἔκλεψε —ν' ἐς-πά ;—
γιατὶ δὲν τοῦ τὴν δίναν.

Τώρα ἐκείνη ἡ ἄπιστος πηγαίνει στὴ Βιέννη
καὶ ὁ καϋμένος ὁ Παπᾶς ἀδικημένος βγαίνει.
Φαίνεται πὼς ἡ Τίνα του ἡ ὄμορφη ἀγαπημένη,
ἦταν γιὰ κάποιονε ἄλλονε κομμένη καὶ ραμμένη
κ' οἱ ἔρωτες μὲ τὸν Παπᾶ ἦταν ἁπλὸ τερτίπι.
κι' ὄχι ἀπ' τοὺς μεγάλους
καὶ ὕστερα ἀπὸ τούτονε θὸ πάῃ καὶ μὲ ἄλλους,
τοὐτέστι: ράβε-ξύλωνε, δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείῃ...

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ κύρια ἦσαν τὰ γεγονότα
στὴν πόλι ὅπου ἔδωσε σ' ὅλη τὴ γῆ τὰ φῶτα.
Καὶ τ' ἄλλα θὰ τὰ γράψουμε στὸ ἄλλο μας τὸ φύλλον,
ἂν ἴσως δὲ γλυτώσουμε καὶ πάλι ἀπὸ τὸ ξύλον.

ΠΩΛ ΝΟΡ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΤΤΙΚΟΝ:
Λοιπόν, παρ' ὅλο τὸ χυθὲν ἀρζὰν
καὶ τῆς πολιτικῆς ἑτάφη ὁ «ΤΑΡΖΑΝ!»

ΑΠΟΛΛΩΝ:
Καὶ συμμετέχει τῆς ἐκλογικῆς κηδείας
κι' ὁ... «ΠΡΙΓΚΗΨ» ὁ γνωστὸς «ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ».

ΙΝΤΕΑΛ:
'Απέτυχε ὁ συνδυασμὸς των ὁ μικτὸς
καὶ ἐβαπτίσθησαν «ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ:
Τὸν σάλον ὅμως τὸν ἐκλογικὸν
κίνημα διεδέχθη κωμικόν,
ἱστορικόν, μὰ καὶ πολὺ ὑστερικόν,
ποὺ μοιάζει μ' «ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ».

ΜΟΝΤΙΑΛ:
Χωρὶς μυαλὸ στὴν κεφαλὴ σπυρὶ
ἐφόρεσε ξανὰ τοὺς πτερνιστῆρας
καὶ κίνημα ἐσκάρωσ' ὁ Πλαστήρας
καὶ διαγγέλματα ἐμοίρασε.... «ΣΕΡΙ».

ΟΥΦΑ—ΣΠΛΕΝΤΙΤ:
Τοῦ εἶπ' ὁ Βενιζέλος: Νικολῆ,
τὰ δόντια σου στὸ λαουτζῖκο τρίχτα
κι' ἐπαναστάτου ἂς φορέσουμε στολὴ
«ΤΗ ΜΕΡΑ ΓΩ ΚΑΙ ΣΥ ΤΗ ΝΥΧΤΑ....»

ΠΑΝΘΕΟΝ:
Μὰ τώρα θ' ἀντικρύσῃ μετὰ τρόμου
τό: συλλαμβάνεσ' «ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ».

ΕΛΛΑΣ:
'Αλλὰ «ΕΝΩ ΒΡΟΥΝΤΟΥΝΕ ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ»
τὸν στρῶσαν στὸ κυνῆγι μέ... λεμόνια!

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ:
Καλλίτερα μὰ τὸ θεὸ μιὰ τέτοια χάρη,
παρὰ ντουφέκι σὰν τὴ «ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ....»

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Οἱ γάμπες μας!

Μία ἀναγνώστριά μας, ξεκαρδισμένη στὰ γέλια.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας νὰ δημοσιεύουν ἐδῶ τὴν συνεργασίαν των.

— Δὲν θέλω νὰ μπῶ στὴν «Παπαρουναااα!!»

Ὁ κλητὴρ τῆς «Παπαρούνας» λαμβάνει τὰ μέτρα τοῦ νέου μας παιστηρίου.

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΗΤΑΝ ΑΠΗΣΧΟΛΗΜΕΝΗ!...

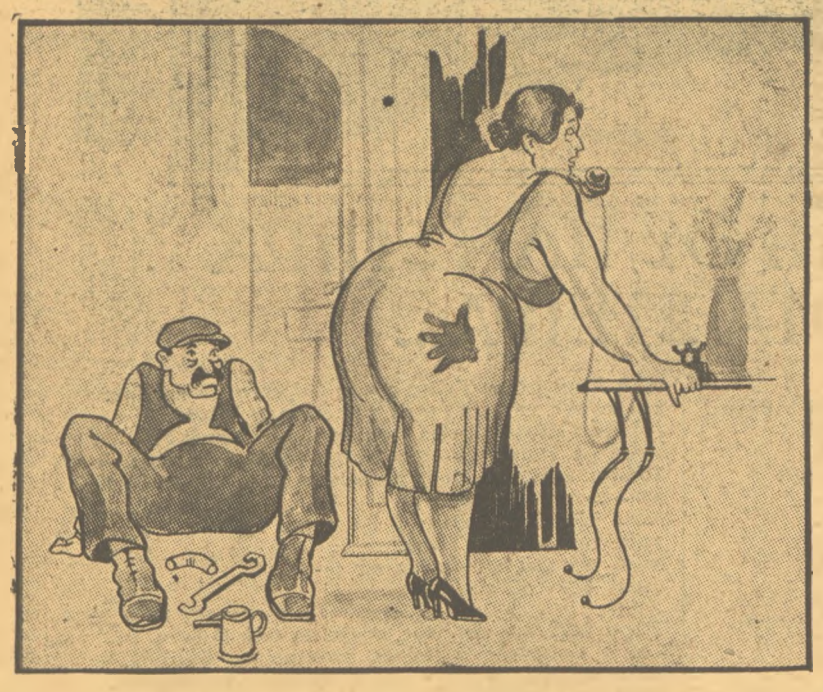

Ἡ κυρία στὸ σύζυγό της ποὺ τηλεφωνεί.— Ναί, χρυσό μου... Ὁ ὀβραυλικὸς ἦρθε καὶ κάνει πολὺ καλὰ τὴ δουλειά του !

ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΣ

Δύο μεθυσμένοι φιλονεικοῦσαν τὰ μεσάνυχτα στὸ δρόμο κυττάζοντας τὸ φεγγάρι.

Ὁ ἕνας ἔλεγε ὅτι ἦταν ἥλιος, ὁ ἄλλος ὅτι ἦταν φεγγάρι.

Ὁ καυγᾶς κρατοῦσε πολλὴ ὥρα, ὥσπου σὲ μιὰ στιγμὴ εἶδανε νὰ περνᾷ δίπλα τους ἕνας κύριος.

— Δὲν μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, τοῦ λέει ὁ ἕνας, μπορεῖς νὰ μᾶς λύσης τὴ διαφορά ;

— Τί τρέχει ;

— Νά, ἐγὼ λέω ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶμα—κι' ἔδειξε τὸ φεγγάρι—εἶνε ἥλιος, καὶ ἡ παρέα μου ἀπ' ἐδῶ λέει ὅτι εἶνε φεγγάρι. Τί εἶνε ἐπὶ τέλους;

Ὁ κύριος ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ κύτταξε προσεκτικὰ ἐπὶ πέντε λεπτὰ τὸ φεγγάρι. Ὕστερα τοὺς εἶπε :

— Δὲν ξέρω δυστυχῶς. Δὲν εἶμ' ἀπὸ 'δῶ !

ΑΝΑΒΟΛΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Τὸ σημερινὸν «Μάθημα Δημοσιογραφίας» τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς «Παπαρούνας» ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον ἐλλείψει πληθώρας ὕλης.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΜΙΛΛΑ

— Ἐμένα ὁ μπαμπᾶς μου εἶνε πλούσιος ! Τρώει στοῦ «Ἀβέρωφ» !

— Ἐμένα εἶνε πιὸ πλούσιος. Ὄχι μόνο τρώει, ἀλλὰ καὶ κοιμᾶται στοῦ .... «Ἀβέρωφ» !

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΣΥΒΟΛΙΚΟ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩ !

Μπουκαλοφελλοστούμπωτη ἀδρεφὴ (ξεζουρλαμένη,
πέτα στὰ μισοφέγγαρα, Τρελλή, τῶν (ἀργαλιῶ σου,
πουντραρισμένη ἀνώφελα καὶ μακι- (γιαρισμένη,
ὄντας σὲ φίλαγα σκαστὰ καὶ γλυκο- (γαργαλιόσου !

Τρίζα τὰ ξυλοκρέββατα κι' ἀνάερα (ἀκουρμαζόσου
κι' ὀχ' τὰ μπουρλότ' ἀνάμεσα διπλο- (φοδραρισμένη
σὰν τὴ γκιουλότα ξέσκιζες καὶ γλυ- (κοτσιμαζόσου
σ' οὖλα τὰ μπαίγνια τοῦ ἔρωτα μουν- (τὰ ξεσκολισμένη.

Σκαστά, σκαστὰ κι ἀπόσκαστα ἐγέ- (μιζ' ὁ μπαξές σου
καὶ σιγανογουργούριζε στὴ γύση τοῦ (ρεμάτου
κι' ὦ τὰ μηλοροδάκινα στὴ μάκινα (βαρειόντα !

Κι' ὄντα στάπόσκια τ' ἄραχλα μου- (λώχναν οἱ ριζές σου
στὴν ἔνεση θρομβώνανε σταλαματιὲς (τοῦ αἱμάτου
καὶ σύ, ὦ ἐσύ, μουρλαίνοσσου καὶ βά- (ρειες ἀπὸ σπόντα !

('Από τὴν καινούρια μου συλλογὴ «Παπαρουνόφυλλα καὶ Τσικουνίδες»).

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ Ἢ ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ-ΠΑΙΓΝΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

Τὸ κατωτέρω καλαμποῦρι παρασκευάζεται μὲ τὰ ἑξῆς ὑλικά:

Λαμβάνετε εἴκοσι φίλους σας, ἕνα τριαντάφυλλο καὶ μίαν καρέκλαν.

Ἀνεβαίνετε στὴν καρέκλα κρατῶντας τὸ τριαντάφυλλο, καὶ ὕστερα πηδᾶτε κάτω.

Οἱ φίλοι σας βεβαίως θὰ σᾶς ἐρωτήσουν :

— Καὶ τί εἶνε αὐτό ;

Τότε σεῖς δὲν ἔχετε παρὰ νὰ τοὺς πῆτε δείχνοντας τὸ τριαντάφυλλον !

— Ἰδοὺ τὸ ρόδον...

Καὶ ἀμέσως μετά, δείχνοντάς τους τὸ πήδημα προσθέτετε :

— Ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα !

Μετὰ πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, δύνασθε νὰ ἑορτάσετε ἐλευθέρως τὴν πεντηκονταετηρίδα σας ὡς πνευματώδους συγγραφέως.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΑΤΟΝ

Πηγαίνετε σ' ἕναν ἐργολάβο καὶ τὸν ρωτᾶτε πόσα λεπτὰ θέλει γιὰ νὰ κτίση ἕναν τοῖχο στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ σας. Ἐὰν σᾶς ζητήση ἀκριβά, πᾶτε σὲ ἄλλον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ὅταν λοιπόν, καμμιὰ φορά, συμφωνήσετε, τὸν βάζετε νὰ βρῇ ἐργάτες καὶ νὰ σᾶς τοὺς στείλη γιὰ νὰ χτίσουν.

Πρέπει νὰ προσέξετε τὸ ντουβάρι νὰ γίνη πολὺ στερεὸ γιὰ νὰ ἀνθέξη στὸ καλαμποῦρι.

Ἀφοῦ κτισθῇ ὁ τοῖχος, λαμβάνετε δύο διδύμους ἀδελφοὺς καὶ τοὺς τοποθετεῖτε τὸν μὲν ἕνα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τοῦ τοίχου, τὸν δὲ ἄλλον ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ὅταν γίνουν ὅλα αὐτὰ φωνάζετε:

— Ἰδοὺ τὸ Δ ι δ υ μ ό τ ε ι χ ο ν!

Ἐὰν ἐξακολουθῆτε νὰ ζῆτε, διαπράττετε καὶ τὸ κατωτέρω:

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περιμένετε ὡς ποὺ νὰ βάλη ὁ Κονδύλης νέες φορολογίες, ὅπως ἔχει ὑποσχεθῆ.

Ὅταν λοιπὸν θὰ σᾶς στείλη ἡ ἐφορία τὸ χαρτὶ γιὰ νὰ πληρώσετε, πηγαίνετε στὸ Ταμεῖον καὶ περιμένετε σειράν.

Ὅταν ἔλθη ἡ σειρά σας, ὁ Ταμίας φυσικὸν εἶνε νὰ σᾶς ρωτήση :

— Τί θέλετε, κύριε ;

Τότε θὰ πῆτε :

— Ἦλθα νὰ πληρώσω τὸν φόρον μου.

Καὶ ἀμέσως θὰ τοῦ καταθέσετε ἕνα.... Κ ο ν δ υ λ ο — φ ό ρ ο ν τῆς μελάνης !

Ἐὰν γλυτώσετε, τότε θὰ εἰπῇ ὅτι ὁ Ταμίας δὲν κατάλαβε τὸ καλαμποῦρι. Ποέπει νὰ τοῦ τὸ ἐπαναλάβετε, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς σας.

(Συνέχεια)

ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΑΔΙΑΚΡΙΣΙΑΙ

— Ἐμεῖς ἔπρεπε νἄμαστε μάρτυρες στὴ δίκη τοῦ Ἀθανασόπουλου !

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ, ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Μὴ κάθεσθε ποτὲ ἐπάνω σὲ κοτρώνι.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Ἀπὸ τὴν Πόλη ἔρχομαι καὶ στὸν παπᾶ κανέλλα, μὰ ὅταν βλέπω τὸ μπαμπᾶ συνέρχομαι ἀπ' τὴν τρέλλα.

Ἐρνεστίνα Σιὸρ

Ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὀφείλει νὰ λέγη τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, ὅταν τὸν συμφέρη νὰ μὴ 'πῇ

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Ἔχετε ψαράδες ψάρια ;

Ὠδεῖον Ἀθηνῶν

Ἡ καλύτερη γλῶσσα εἶνε ἡ μοσχαρίσια.

Φιλήντας

Θέλω νὰ γίνω παπᾶς !

Ἀθανάσιος Διάκος

Τὸ χρῆμα εἶνε ὁ διάβολος μεταμορφωμένος.

Γεώργιος Σταῦρος

Σπεῦδε βραδέως.

Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία

ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΕ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΗΧΟΥΣ

Η ΛΟΡΔΑ

Στῶν Ρωμιῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη
ποὺ ἐκόλλησε σ' αὐτὴν τὸ στομάχι
ἀπ' τὴν πεῖνα ποὺ λὲς τὴν πολλὴ
περπατῶντας ἡ Λόρδα μονάχη
μελετᾷ τὰ παλιά τους τὰ πάχη
καὶ σανὸ εἰς τὰ χέρια κρατεῖ
ποῦχε μείνει ἀπ' τὴν ἄλλη Βουλή.

ΕΤΙΝΑΞΕ...

Ἐτίναξε τὴν ἀνθισμένη ἀμυγδαλιὰ
ἀπάνω ἀπ' τὸ χρυσό της κεφαλάκι
καὶ ἔπεσε στὴ μύτη της μιὰ ὡραία (κουτσουλιά,
ποὺ εἶχε ἀφήσει στὸ κλαδὶ ἕνα μικρὸ (πουλάκι....

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟ ..ΕΘΝΟΣ

Η ΚΑΤΣΙΚΑ ΠΟΥ ΑΡΜΕΓΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΤΗΣ

Εἰς τὴν πόλιν Βίλδ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἕνας γαιοκτήμων εἶνε ὁ εὐτυχὴς κάτοχος μιᾶς κατσίκας ποὺ κατορθώνει νὰ ἀρμέγεται μόνη της.

Ὁ γαιοκτήμων παρετήρησε τὸν τελευταῖον καιρὸν ὅτι ἡ κατσίκα του δὲν ἀπέδιδε γάλα. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισε ὅτι τὴν ἀρμέγουν κρυφὰ οἱ ὑπηρέται του. Ἀργότερα ὅμως καὶ κατόπιν πολυημέρου παρακολουθήσεως ἀνεκάλυψε τὴν ἀλήθειαν. Τώρα πλέον ἡ περίεργη αὐτὴ κατσίκα δὲν μπορεῖ νὰ ἀρμεχτῇ, διότι τῆς ἐφόρεσαν... σουτιέν.

ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΤΟΥ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΡΦΙΤΣΑ

Εἰς τὸ Λὸς Ἄντζελες φυδερὸν ἐρωτικὸν δρᾶμα ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις: Ἕνας ὑποδηματοκαθαριστὴς ἐφόνευσε τὴν μνηστήν του διότι τοῦ ἐνέπηξε εἰς τὸν ὀφθαλμόν του μίαν καρφίτσα.

ΕΝΑ ΨΑΡΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΙΛΑ ΠΟΤΕ

Εἰς μίαν παραλίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνελήφθη ὑπὸ μικρῶν ἀλητῶν ἕνα ψάρι ἀρκετὰ μεγάλο. Οἱ μικροὶ ἐβασάνισαν ἐπὶ δύο ὧρες τὸ ἀτυχὲς αὐτὸ πλάσμα, τὸ ὁποῖον τὰ ὑπέφερε ὅλα χωρὶς νὰ βγάλη μιλιά.

Ὁ περίεργος αὐτὸς ἰχθὺς ἀπεστάλη εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Σικάγου.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Εἰς τὴν Βοστώνην τῆς Μασσαχουσέτης ἀπέθανε πρὸ ἡμερῶν ἕνας πλούσιος βιομήχανος. Οἱ συγγενεῖς του ποὺ ἔσπευσαν νὰ ἀνοίξουν τὴν διαθήκην, εἶδαν μὲ λύπη τους ὅτι ὁ ἀποθανὼν διέθετε ὡς ἑξῆς τὴν περιουσίαν του :

«Ἀφίνω, ἔγραφε, ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν μου εἰς τὴν Τράπεζαν ἀμερικανικῆς πίστεως διὰ νὰ μοῦ τὰ φυλάξη. Δὲν ἐγκαῶ νὰ λάβη κανεὶς συγγενής μου τὰ χρήματά μου τὰ ὁποῖα ἐκέρδισα μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου μου. Μοῦ χρειάζονται ὅταν κατὰ τὴν «Δευτέραν Παρουσίαν» ἀναστηθῶ, διότι δὲν θέλω νὰ ἔλθω στὸν κόσμο ἀπέναντάρος πάλι ὅπως τὴν πρώτη φορά».

Κατόπιν αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς του ἀναμένουν νὰ τὸν κληρονομήσουν μετὰ τὴν «Δευτέραν Παρουσίαν».

ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΕΙΑ !

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Τσικκόπασίλης συνεπὴς πρὸς τὸ πρόγραμμά του περὶ ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπεφάσισε νὰ ὀνομάζεται τοῦ λοιποῦ «ΕΛΛΗΝΟΒΑΣΙΛΗΣ».

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ Ἢ ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΚΟΚ (ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ Ν. Β Ρ.)

Στὰ κοσμικὰ σαλόνια τῆς κυρίας Χούζη, ἡ τζάζ σκορποῦσε τοὺς λικνιστικοὺς ἤχους της, καθὼς τὰ ζευγάρια στριφογύριζαν μέσα στὰ ἐναλλασσόμενα ἐξωτικὰ φῶτα τῶν λαμπιονῶν.

Μιὰ ἀνακατωμένη μυρουδιὰ λουλουδιῶν, ἀρωμάτων καὶ πούρων, ἔκανε βαρειὰ καὶ ἐπίσημη τὴν ἀτμόσφαιρα.

Στὸν μπουφὲ δυὸ τρεῖς ἡλικωμένοι κύριοι φλιαροῦσαν ὄρθιοι, παίζοντας στὰ δάκτυλά τους, τὰ ἄδεια κρυστάλλινα ποτήρια τῆς σαμπάνιας.

Ἡ κυρία Χούζη, χήρα πλουσιωτάτου τραπεζίτου, ἦταν ἀνεξάντλητη σὲ περιποιητικότητα καὶ φιλοφρονήσεις γιὰ τοὺς προσκεκλημένους της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κόρη της, μιὰ ὤμορφη μελαχροινή, ἀντικαθιστοῦσε αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸν πανίστα στὴ τζάζ, σ' ἕνα ρωσσικὸ κομμάτι, ποὺ μόνο αὐτὴ μποροῦσε νὰ τὸ διευθύνη, κατὰ τὴν γνώμη τῶν ὑποχρεωτικῶν προσκεκλημένων της.

Ἦταν ἕνα κορίτσι ὥς εἴκοσι ἐτῶν, ἐπάνω-κάτω, ὑψηλή, μελαχροινὴ, μὲ κατάμαυρα μεγάλα μάτια καὶ ἀρρενωπὰ ἀδρὰ χαρακτηριστικά. Τὸ σφιχτοδεμένο σῶμα της, χωρὶς τὶς ὑπερβολὲς τοῦ στήθους καὶ τῶν γουφῶν, ἔκανε τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς καλοκαμωμένου ἀνδρικοῦ, ἢ ἑνὸς κακοκαμωμένου γυναικείου.

Ἔμοιαζε τόσο μὲ τὸν Ἑρμῆ, ὅσο καὶ μὲ τὴν Ἀφροδίτη. Μανιώδης στὰ σπόρ, ὅπως ἦταν, εἶχε ἀποκτήσει καὶ μιὰ μυϊκὴ δύναμι, ὄχι τόσο συνηθισμένη σὲ ἀντιπροσώπους τοῦ ὡραίου φύλου.

Κάθε δυνατὸ κτύπημα στὰ πλῆκτρα τοῦ πιάνου, ἔκανε νὰ ξεπετάγωνται σκληροὶ καὶ ἰσχυροὶ μῦς στὰ γυμνὰ μπράτσα της, γιὰ νὰ ξανακρυφτοῦν πάλι ἀμέσως κάτω ἀπ' τὴ σοκολατένια κ' ἀβρὴ ἐπιδερμίδα της.

Οἱ ἡλικωμένοι κύριοι στὸν μπουφὲ σταμάτησαν ἀπότομα τὴ φλυαρία τους, ἀκουμπήσαν στὸ τραπέζι τὰ ποτηράκια τους καὶ ἐχειροκρότησαν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους προσκεκλημένους τὴν ὡραία Ντίνα ποὺ μόλις εἶχε τελειώσει στὸ πιάνο τὸ ρωσσικὸ κομμάτι καὶ ὑπεκλίνετο μὲ μιὰ εἰρωνικὴ σοβαρότητα.

— Μεγάλο ταλέντο! Εἶπε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς.

— Καὶ ὡραῖο κομμάτι! Ψιθύρισε σιγὰ ὁ ἄλλος, κλείνοντας τὸ μάτι του.

— Ἀγοροκόριτσο, ἀνδρογυναῖκα σωστή! Συνεπλήρωσε ὁ τρίτος.

— Ἂν ὁ Σωκράτης εἶχε μιὰ τέτοια

Τὴ βραδιὰ ἐκείνη γινόταν χορὸς στὰ κοσμικὰ σαλόνια τῆς κυρίας Χούζη.

γυναῖκα, εἶπε πάλι πονηρὰ ὁ δεύτερος, θὰ εἶχε στείλη στὸ διάβολο τοὺς μαθητάς του, καὶ δὲν θὰ εἴχαμε τὴν εὐχαρίστηση νὰ ἐντυφοῦμε στὶς ἱστορικὲς συζυγικές του σκηνές.

— Χά, χά, χά, γέλασαν οἱ ἄλλοι, εἶσαι τρομερὸς τέλος πάντων, στρατηγέ!

Ὁ Στρατηγὸς Βαρότσης, ποὺ εἶχε πεῖ τὸ ἀστεῖο, ἔπασε γελῶντας τὴ σαμπάνια καὶ γέμισε τὰ ποτήρια.

— Εἰς ὑγείαν λοιπὸν τοῦ Σωκράτη, φώναξε. Ποιὸς τοῦπε νὰ γεννηθῇ τόσο...ἀρχαῖα;! Ἔχασε.....

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ὅμως πλησίασε στὸν μπουφὲ, ἕνας νεαρὸς κύριος μόνος γιὰ νὰ πάρη κάτι.

Ὁ Στρατηγὸς ρώτησε σιγὰ τὴν παρέα του:

— Ποιὸς εἶν' αὐτὸς πάλι;

— Εἶνε ὁ γιὸς τοῦ βιομηχάνου Βουγαρᾶ, ὁ «χαριτωμένος Παῦλος» ὅπως τὸν λένε τὰ κορίτσια.

— Δὲν ἔχουν ἄδικο. Μοιάζει σὰν παρθένα μὲ ἀνδρικὰ παντελόνια.

— Λένε μάλιστα γι' αὐτὸν.... ἀλλὰ δὲν βαριέσαι, ὁ κόσμος εἶνε κακός. Καλύτερα νὰ σοῦ βγῇ τ' ὄνομα παρά....

— Μὴν εἶσαι τόσο ἐπιφυλακτικός, ἀγαπητέ μου, εἶπε ὁ Στρατηγός.

— Μπᾶ! Ἀπίρτησε ἐκεῖνος ποὺ ἤθελε νὰ τοὺς κεντήση περισσότερο τὴν περιέργεια. Τὸ μόνο ποὺ ξέρω γιὰ τὸν Νέο αὐτὸν εἶνε ὅτι δὲν θέλει μὲ κανένα τρόπο νὰ παντρευτῇ, καὶ ἀποφεύγει συστηματικὰ νὰ κάνη παρέα μὲ γυναῖκες.

— Πρώτη φορὰ ἔρχεται ἐδῶ στῆς Χούζη;

— Ὁ πατέρας του, ὅπως ξέρετε, εἶνε τακτικός, αὐτὸς ὅμως πρώτη φορά. Δὲν πηγαίνει ποιθενά.

— Ὁ πατέρας του τὶ λέει, γιὰ τὴ παράξενη αὐτὴ διαγωγὴ τοῦ «χαριτωμένου Παύλου»;

— Τίποτε κρατᾷ μιὰ οὐδέτερη στάσι. Δὲν τὸν διάζει ποτὲ γιὰ τίποτα. Ἐδῶ ὅμως ποὺ τὰ λέμε νὰ ξέρετε, ὅτι ἔχει κάποιο μαράζι γι' αὐτὸ τὸ παιδί.

— Πῶς τὸ κατάλαβες;

— Μὰ ἐτὰ τέλους, δὲν θὰ σᾶς ἀφήση λιγάκι αὐτὸ ὁ.....μπουφὲς! τοὺς διέκοψε γελῶντας ἡ κυρία Χούζη. Θὰ ἔδινα ἕνα βασίλειο γιὰ νὰ μάθω τὶ κρυφομιλοῦσατε τόση ὥρα;

— Κυρία μου, τῆς εἶπε ὁ Στρατηγὸς, κυττάζοντάς την μὲ τριφερότητα, μὴ βάζετε κακὸ στεὸ νοῦ σας. Μιλοῦσαμε γιὰ κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ πῇ καγεὶς καὶ σ' ἕνα μικρὸ κοριτσάκι ἀκόμα....

— Δηλαδή;

— Περὶ....Ἀνδρός.

— Ὄχι περὶ Γυναικὸς, διέφυγε ὁ ἄλλος.

— Ποιὸν νὰ πιστέψω τώρα ἀπ' τοὺς δυό σας;

— Ἐμένα, κυρία μου, εἶπε ὁ τρίτος. Μιλοῦσαμε περὶ Ἀνδρὸς καὶ Γυναικὸς μαζί.

—Δηλαδὴ ὅταν οἱ δύο αὐτὲς....λεπτομέρειες, βαρηνοῦν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον. Συνεπλήρωσε ὁ Στρατηγὸς Βαρότσης.

Ἡ κυρία Χούζη στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκίνητη κοιτάζοντας στὰ μάτια περίεργα τοὺς συνομιλητάς της. Ὕστερα, κάνοντας μιὰ κίνηση σὰν νὰ διωχνε κάποια κακιὰ σκέψη ποὺ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ της, γέλασε νευρικὰ κ' εἶπε μὲ προσποιητὰ χαρούμενη φωνή:

— Ἐλᾶτε λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, στὸ μεγάλο σαλόνι. Ὁ ἱστοριστὴς Περσόνης ἑτοιμάζεται γιὰ τὰ πειράματα του.

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ!

Αὐτὰ τὰ μάτια εἶνε τῆς....

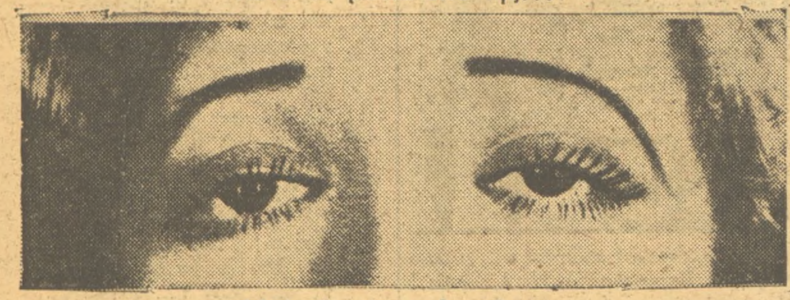

Αὐτὰ τὰ μάτια εἶνε τῆς....

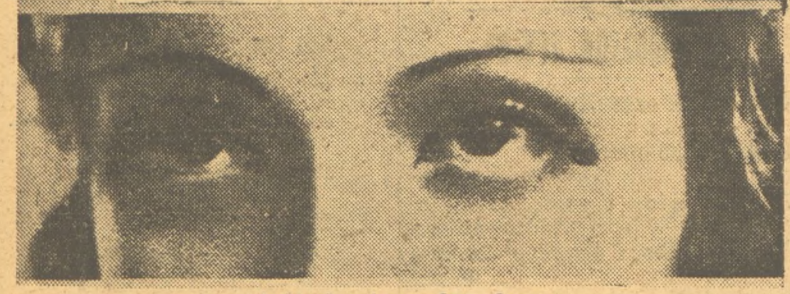

Αὐτὰ τὰ μάτια εἶνε τῆς....

Αὐτὰ τὰ μάτια εἶνε τῆς....

Ἡ «ΠΩΛ ΝΟΡ ΦΙΛΜ», συνεχίζουσα τὴν προσπάθειάν της πρὸς ἀνάδειξιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων χασομέρηδων, σᾶς βρίσκει καὶ πάλι δουλειά. Προκηρύσσει νέον μεγάλον κινηματογραφικὸν διαγωνισμόν, τὸν «Διαγωνισμὸν τῶν κινηματογραφικῶν ματιῶν». Εἰς τὸν διαγωνισμόν μας θὰ συμμετάσχουν ὅσοι θέλουν, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν νὰ εἶνε ἀναγνῶσται τῆς «Παπαρούνας»—διότι ἄλλοιῶς πῶς θὰ πάρουν εἴδηση, ἐφόσον ἡ δημοσίευσις τῶν ματιῶν αὐτῶν εἶνε ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ περιοδικοῦ μας ;

Θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ: «Τίνος εἶν' τὰ μάτια ποὺ δημοσιεύει ἡ «Παπαροῦνα ;»

Καὶ διὰ νὰ μὴ κοπιάζετε: Τὰ δύο πρῶτα ζεύγη ματιῶν ἀνήκουν εἰς δύο πολὺ γνωστοὺς ἀστέρας. Πράγματι: τὰ δύο πρῶτα μάτια εἶνε τῆς γνωστῆς γοήσσης Γκρέτας Γκάρμπο καὶ τὰ δύο δεύτερα ἀνήκουν στὴν ὡραία κοκκινομαλλοῦσα Κλάρα Μπόου. Ἀπομένει νὰ εὑρεθοῦν οἱ κάτοχοι τῶν ἄλλων ματιῶν, διὰ νὰ ἀποδοθοῦν καὶ αὐτὰ εἰς τὰς δικαιούχους των. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε γίνεται ὁ διαγωνισμός. Ἀπὸ περιέργειαν. Διότι ἂν ἠξέραμε «τίνος εἶν' τὰ μάτια» δὲν θὰ ἐκάναμε τὸν διαγωνισμὸν αὐτόν!

Μία λεπτομέρεια: Διὰ νὰ μὴ χασομερᾶτε πολύ, σᾶς χαρίζομεν τὸ μάτι ποὺ εἶνε εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν (κάτω) δι' ἀμοιβὴν τοῦ κόπου σας. Ἄλλωστε εἶνε καὶ μισοβγαλμένο ἀπὸ ἄλλον διαγωνισμόν....

(Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ)

Ὑπεσχέθη ὅτι θὰ κάνη σπουδαῖα πράγματα! Ἐλᾶτε.....

***

Στὴ μέση τοῦ μεγάλου σαλονιοῦ τῆς κ. Χούζη, ὁ διάσημος ὑπνωτιστής, μάγος καὶ φακίρης Περσόνης, ἔκανε πρὸ τῶν καταπλήκτων προσκεκλημένων, πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα.

Τρυποῦσε μὲ μεγάλες βελόνες τὶς σάρκες του, εὕρισκε κρυμμένα ἀντικείμενα καὶ μάντευε τὶς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων.

— Σπουδαῖος! Σπουδαῖος! μουρμούριζε ὁ Στρατηγός. Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ εἶπε κρυφὰ στ' αὐτὶ τῆς κυρίας Χούζη, ποὺ ἐκάθητο κοντά του:

— Ἂν ὁ Περσόνης ψάξει τὴ σκέψη μου, θὰ γίνη σκάνδαλο ἐδῶ μέσα...

— Γιατί;

— Γιατὶ θὰ ἀνακαλύψη ὅτι σκέπτομαι.....ἐσᾶς:

Ἡ κ. Χούζη ποὺ 'παρ' ὅλα τὰ σαράντα πέντε της χρόνια εἶχε ἀκόμη μεγάλην παρακαταθήκην θελγήτρων, γύρισε τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. χαμογελῶντας μὲ αὐταρέσκεια. Δὲν ἦταν ἄλλως τε καὶ ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ στρατηγὸς τῆς ἔκανε τέτοια φιλοφρονήματα.

Ἕνα χρόνο μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀνδρός της, ὁ Βαρότσης εἶχε ἤδη ἐγκατασταθεῖ ὡς μόνιμος θαυμαστὴς εἰς τὸν φιλικὸν κύκλον τῆς κυρίας Φανῆς Χούζη.

Ὁ Στρατηγός, ἕνας πενηνταπεντάρης μεγαλόσωμος ἄνδρας, μὲ μεγάλα ψαρὰ μουστεκάκια καὶ μὲ αἰώνιο κέφι, δὲν ἦταν βεβαίως καὶ τόσον....ἐνοχλητικός.

Γι' αὐτὸ ἡ κυρία Φανῆ, ἀναγκαζόταν νὰ ὑποφέρη.....εὐχαρίστως τὰς ἐπιθέσεις του.

— Λοιπὸν, κυρίες καὶ κύριοι! Φώναξε ὁ φακίρης. Θὰ σᾶς παρακαλέσω τώρα νὰ γράψετε ὅλοι σ' ἕνα κομματάκι χαρτὶ ἀπὸ δέκα ὥς εἴκοσι λέξεις μὲ τὴν ὑπογραφή σας. Ἐγὼ ἀπὸ τὸν γραφικό σας χαρακτῆρα θὰ σᾶς πῶ ὅτι ἀφορᾶ τὴ ζωή σας.

— Ὡραῖα! ὡραῖα! φώναξαν γελῶντας οἱ προσκεκλημμένοι καὶ πλησίασαν γύρω στὸ τραπέζι τοῦ μάγου γιὰ νὰ πάρουν ἀπὸ τὰ ἄσπρα χαρτάκια ποὺ μοίραζε.

Σὲ λίγο ὁ Περσόνης ὄρθιος ἔπαιρνε ἕνα-ἕνα χειρόγραφο στὰ χέρια του καὶ ἐξηγοῦσε.

Ὅσοι εἶχαν δώσει τὸν γραφικό τους χαρακτῆρα, παρακολουθοῦσαν μὲ θαυμασμὸ τὶς ἀποκαλύψεις ποὺ ἔκανε ὁ γραφολόγος. Τοὺς ἀνέφερε περιστατικὰ τῆς ζωῆς τους ποὺ οἱ ἴδιοι ἀκόμη τὰ εἶχαν σχεδὸν ξεχάσει.

Ὅταν ὅμως πῆρε στὰ χέρια του τὰ δυὸ χειρόγραφα ποὺ εἶχαν δώσει ἡ δεσποινὶς Ντίνα Χούζη καὶ ὁ κύριος Παῦλος Βουγαρᾶς, ποὺ ἔτυχαν νὰ πέσουν μαζί, ὁ μάγος ἔμεινε κεραυνόπληκτος.

Οἱ προσκεκλημένοι ποὺ ἀντελήφθησαν τὴν ταραχή του περίμεναν μὲ περιέργεια νὰ ἀκούσουν τί θὰ ἔλεγε καὶ γι' αὐτούς.

Ὅταν ὁ Περσόνης σὲ λίγο συνῆλθε, κυττάζοντας κατάματα τοὺς δύο νέους, τῶν ὁποίων τὰ χειρόγραφα κρατοῦσε, εἶπε μερικὰ ἀσήμαντα πράγματα ἀπὸ τὴ ζωή τους.

— Αὐτὰ ἦταν ὅλα; Φώναξε γελῶντας ὁ Στρατηγός. Ἀμ' αὐτὰ μποροῦσα νὰ τὰ εἰπῶ κ' ἐγώ!

Ὁ Γραφολόγος ἔκανε πὼς δὲν ἄκουσε, καὶ ἐξακολούθησε νὰ ἐξετάζη τὰ παρακάτω χειρόγραφα.

Ὅταν ἔφθασε στὸ χαρτὶ τοῦ Στρατηγοῦ εἶπε:

— Ὁ κύριος Βαρότσης εἶνε ἐρωτευμένος μὲ μιὰ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἀνταποκριθεῖ ἀκόμα στὸν ἔρωτά του....Ἀλλὰ πολὺ σύντομα τὸ εἰδύλλιον αὐτὸ θὰ ἔχη ἕνα αἴσιον...

(Συνέχεια)

ΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἡ ὡραία τοῦ Ὑπερπέραν πρὸς τὸν Γεώργιον Ἱερέα:

Ἀγαπημένε μου,

Ὁ ἔρως εἶνε μία ἀσθένεια διαδεδομένη Ἑβραίως. Ἀνήκω σὲ μιὰ φυλὴ δυστυχισμένη, ποὺ πέρασε πολλὰ κάτω ἀπὸ τὸν αἰγυπτιακὸ ζυγὸ καὶ πέρασε τὴν Ἐρυθρᾶ θάλασσα ἀβρόχοις ποσί. Γι' αὐτὸ ἀπορῶ πῶς σὺ δέχτηκες νὰ συνδέσης τὴν τύχη σου μὲ καμπόσα ψωροεκατομμύρια, τὴ στιγμὴ πού.... Μὲ συγχωρεῖς, Γιῶργο μου! Εἶνε ἀδύνατον νὰ προχωρήσω λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ τῶν δακρύων στὰ μάτια μου. Γειά σου καὶ νὰ μὲ συμπαθᾶς γιὰ τὸ κακὸ ποὺ σοὔκανα. Μὰ ἂν εἶσαι καὶ ππᾶς μὲ τὴν ἀράδα σου θὰ πᾶς.

Ἀντίο, ἀγαπημένε μου, καὶ σὺ (καὶ ἡ Ἀθήνα σου,
Σὲ χαιρετῶ— Ἡ Τίνα σου.

***

Ὁ Γεώργιος Ἱερεὺς πρὸς τὴν Ὡραίαν τοῦ Ὑπερπέραν.

Ἀγαπημένη μου,

Σὲ ἀφίνω νὰ πᾶς στὸ Πέραν κι' ἀκόμη Ὑπερπέραν! Εὐλογῶ τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν χριστιανῶν ποὺ μὲ ἀπήλλαξε ἀπ' ἕνα τέρας καὶ Ὑπερτέρας, ὅπως ἐσύ. Μάθε ὅτι δὲν εἶσαι εἰς θέσιν σὺ καὶ τὰ ψωροεκατομμύριά σου νὰ μὲ ὑποδουλώσης καὶ νὰ μὲ κάνης νὰ χάσω τὸ μέλλον μου. Τὸ ξέρεις, μωρῆ, ὅτι εἶμαι παπᾶς καὶ μπορῶ ν ἀγίνω καὶ δεσπότης, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσω ; Ἂν δὲν τὸ ξέρης, μάθε το, δεσποινὶς Σ' [illegible]ιόρ, μπαρντόν, Σιόρ!

Ἀντίο, ἀγαπημένη μου Ἐρζεστίνα, [illegible] στὸ Πέραν, μὰ ἐγὼ θὰ μείνω σ[illegible] Ἀθήνα.

***

Ὁ ἡνούμενος Μονῆς Φανερωμένης πρὸς τὸν Βίλλυ Φρίτς:

Ἀγαπημένο μου ἀστέρι!

Γνωρίζεις ὅτι τῆς Ἀγγέλως ὁ Δῆμος, τὸ καλὸ παιδὶ καὶ τ' ἄξιο παληκάρι κατεπλάγην ὁρῶν σε ἐπὶ τῆς ὀθόνης καὶ πάντα ὀνειρευόμουνα μιὰ συνέχεια ἐκτὸς τῆς ὀθόνης, στὸ ντεκὲ τῆς Μονῆς μου ; Ὦ, δὲν ἔχεις ἰδέα, ἀγαπημένε μου Βίλλυ Φρίτς, τί ὄμορφα θὰ περάσουμε στὴ Μονή μου. Εἶνε μιὰ Μονὴ περίφημη ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, μὲ τὸ λουλᾶ, μὲ τὸ μαῦρο, μὲ τὸ τσιγαριλίκι ἐν τάξει. Νὰ πιάνῃ ἡ μάννα τὸ μαρκοῦτσι στὸ στόμα καὶ τοῦ παιδιοῦ νὰ μὴ δίνῃ. Σὲ περιμένουμε λοιπόν, ἀγαπημένε Βίλλυ Φρίτς, νάρθῃ στὴ Μονὴ νὰ περάσουμε ὄμορφα. Γειά σου τὸ λοιπόν, Βίλλυ Φρίτς, ἀπὸ τὰ Βίλλια καὶ τὴ Λίλιαν Χάρβαλον.

Σὲ περιμένουμε.

Ἔσο εὐλογημένος
Ἡγούμενος Μονῆς Φανερωμένης

***

Ὁ Βίλλυ Φρὶτς πρὸς τὸν Ἡγούμενον Μονῆς Φανερωμένης:

Μάϊν Λίμπερ Ἡγουμένερ!

Ἴχ μπὶν ἐς ζίερ Φραῖλιχ ἴρεν τσιμπιρμέρεν Μπρίφ, Μπρὰφ ἐρχάλτεν τσουτσοῦ, τσοῦ χάμπεν. Γιαβόλ, μάϊν λίμπερ Ἡγκουμένερ. Ἴχ βάρντε βούρντε μπριτζολίκεν τσὸκ χαρασσὸ χασισίφεν ο*ντ μαυ ράκι, πάφ, πούφ, τσιγαριλίκεν φου μαρίρεν μὶτ ἴνεν. Ἑκατὸ βολές. Καλὰ τὸ κατάλαβες, κουμπάρε μου, πὼς ἐλόου μου δὲν εἶμαι γερμπαρᾶς, μὰ εἶμαι ὁ Φρίτσος ὁ Βιλλιώτης, ποῦχα ξάδερφο καὶ τὸ Φουγάρο τὸ μπαρμπέρη ἀπὸ τὰ Βίλλια τῆς Ἰσπανίας. Μὴν κυττᾶς ποῦγινα ἀστέρι στὸ Μπερλῖνο.Τοὺς παίζω κεῖθε πάνου τὴ Μπερλίνα, γιατὶ οἱ γερμαναράδες εἶνε χρόνια κορόϊδο λαός.

Γειά σου, κουμπαράκι γούμενα, καὶ γὼ σ' ὅ,τι μοῦ πῆς διατελεύω πρόθυμος. Μπρὰκ λακριντὶ καὶ κουβέντα κανενός.

Ἄ, οὔφ! Βαντερζέεν.
Βίλλης ἀπὸ τὰ Φρίτσια
Φρίτσης ἀπὸ τὰ Βίλλια

ΟΤΑΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΔΙΚΑΣΤΙΝΕΣ

Ἡ Πρόεδρος.— Καμμίαν ἐρώτησιν ἡ κυρία εἰσαγγελεύς ;

Ἡ εἰσαγγελεύς.— Δὲν μοῦ λέτε, σᾶς παρακαλῶ, κατηγορουμένη, ποῦ ἐρράψατε αὐτὸ τὸ ὡραῖο κρὲπ-ζορζέτ ;

ΣΟΊ ΠΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ὁ Κοκὸς καὶ ἡ Κικὴ, ἀδελφάκια (ἀγαπημένα
καὶ στὰ γοῦστα ταιριασμένα,
σ' ὅλα, σ' ὅλα συμφωνοῦσαν
καὶ γιὰ ἔρωτα ψοφοῦσαν.
Κι' ὅταν πήγαιναν γιὰ ψώνια,
ὢ τί σύμπτωσις καλέ,
συνηντῶντο στὴν Ὁμόνοια.

ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΞΕΝΟΙ ΜΑΣ

(Ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἐκλογῶν ἀνέστησαν ἐκ νεκρῶν πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέφθησαν τὰς σημερινὰς Ἀθήνας διὰ νὰ ψηφίσουν. Ὅλοι ἔμειναν κατενθουσιασμένοι καὶ ἐπιστοποίησαν ὅτι πραγματικῶς ὁ τόπος ὑπὸ τὰς μέχρι τοῦδε κυβερνήσεις ἔχει γίνει ἀγνώριστος:)

Ἔφθασ' ἐν πρώτοις ὁ Ὅμηρος μὲ (ραψωδίας,
καὶ μὲς στὸ κεσάτι,
μερακωθεὶς νέα ἔρραψεν ἔπεα με- (τὰ ρομβίας:
«Τὸ γελεκάκιον ὅπερ φορέεις ἐγὼ (ἔρραψά τοι!»

***

Ἔφθασε καὶ ὁ Ἥφαιστος καὶ στὸ (πλευρό μας ἐντρυφῶν,
—διαβόλου συνεργεία—
μπῆκε στὰ νέα γλέντια μας, εἰς τὸ («Χορὸ τῶν Ἀδελφῶν»
κι' ἀποκουτσάθηκε κι' αὐτὸς καὶ (βγῆκε... Γεωργία.

***

Ἦρθε κι' ὁ Βαρλαάμ,
καὶ διαλέξεις ἤκουσε στοῦ Ἀτελιὲ (τὴ φούρια,
κι' εἶπε: —«Βρ' ἐδῶ θυμήθηκα τὰ (χρόνια τοῦ Ἀδάμ!
...μιλοῦν καὶ τὰ... γαϊδούρια!»

***

Ἔφθασε 'δῶ καὶ ὁ Καμπρὼν
κι' ἐζήτησαν τὴ γνώμη του οἱ δη- (μοσιογράφοι.
«Ἂν καί, τοῦ λέν, πρὸς τὸ παρὸν
ἀπαγορεύεται νὰ πῆς, τώρα, τὴ (σκάφη—σκάφη.»
Καὶ τότ' αὐτὸς ἀπήντησε: «Σκά— (φη ἀ λὰ Καμπρών».

***

Νὰ κι' ὁ Σωκράτης ζωηρός!
Στὸ «Σύλλογο τῶν... Γυμνιστῶν»

ΑΧ! ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΝΤΡΙΔΟΙ!

Εὔα.— Δὲν σὲ πιστεύω ! Ἔτσι λὲς σὲ ὅλες...

(τρύπωσε στὴ γραμμὴ
καὶ εἶπε: «Τί παραγωγὴ πατρός τε (καὶ μητρός!
«Χρυσὲς δουλειὲς θἄκαν' ἐδῶ ἡ (μάννα μου ἡ μαμμή!»

***

Ἔφθασε κι' ὁ λόρδος Βύρων ὅλο (γλύκες καὶ καμάρια,
ντεκολτὲ, σὰν νἄχε φθάσει τὸν Ἰ- (ούνιο στὸ Κάϊρον.
Καὶ τοῦ εἶπανε δυὸ ὀγλοῦδες :
(«Χάου ντοῦ-γιοῦ-ντοῦ ;=Τί χαμπάρια ;
....Μίστερ Μπάϋρον ;

***

Ἔφθασε καὶ ὁ Αἴσωπος καὶ τρώ- (γοντας σταφίδα
μὲς στὸ ψωμί, μουρλάθηκε κι' ἔ- (τρεξε στὴν Βουλὴν
νὰ συγχαρῇ τὸ Μεταξᾶ, ποὔσωσε (τὴν πατρίδα,
κι' ἔκραξε: «Οἶος Κεφαλλήν!»

***

Κι' ὁ Ἄμασις ὁ Φαραώ, ἦρθ' (ἀπ' τὴν Ἀραπιά,
μετὰ πομπῆς πλουσίας.
Καὶ φώναξε: «Ψηφῖστε με καὶ μέ- (να, ρὲ παιδιά,
γιὰ νὰ μασσᾶ κι' ὁ Ἄμασις στὴ (Γῆ τῆς Ἀμασίας.»

***

Στὸ τέλος νάσου κι' ἔρχεται ὁ (Καῖσαρ μουσαφίρης,
καὶ κράζει: «Ἐπελάγωσα!»
Διαβάζει κι' αὐτὰ ποὔγραψα καὶ
«Ἦλθον—εἶδον—κι' ἐπάγωσα!»
(λέει ὁ κακομοίρης:

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Μπέμπα.— Ξέρεις, Τοτό, ἡ Παναγίτσα μᾶς ἔφερε ἕνα μωρό !

Ὁ Μπέμπης.— Θὰ εἶνε αὐτὸ ποὺ πέταξε ἡ μαμμὰ μου !

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κύριος ἐγγράμματος δυνάμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν διόρθωσιν τῶν ὀρθογραφικῶν λαθῶν τῶν ἐπαναστατικῶν προκηρύξεων. Ἀμοιβὴ μετρία, φυλάκισις καὶ ἐκτέλεσις ἐπὶ τόπου.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ 'ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

1. Ὅποιος δὲν διαβάζει «Παπαροῦνα» δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίζεται. Γρήγορα θὰ βρεθῇ κάποιος νὰ τοῦ πῇ ὅτι ἡ «Παπαροῦνα» εἶνε τὸ σοβαρώτερο περιοδικὸ τοῦ κόσμου καὶ θὰ τὸν πείσῃ νὰ τὸ διαβάσῃ, γιὰ νὰ γελάσῃ—εἰς βάρος μας.

2. Ἐγὼ εἶμαι τὸ περιοδικόν σου. Οὐκ ἔσονταί σοι περιοδικὰ ἕτερα πλὴν ἐμοῦ. Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ (ποὺ κατὰ σύμπτωσιν εἶνε Πέμπτη) «Παπαροῦνα» κι' ἅγιος ὁ Θεός!

3. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἐφόσον διαβάζουν τὴν «Παπαροῦνα». Αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ξέρουν νὰ ζήσουν καὶ ὅτι θὰ ἔχουν καλὰ ὕστερνά.

4. Οὐ κλέψεις τὴν «Παπαροῦνα». Ἀγόραζέ την καλύτερα.

5. Οὐ φονεύσεις γιὰ μιὰ «Παπαροῦνα». Τὴν ἀγοράζεις καὶ εἶσαι σίγουρος ὅτι δὲν θὰ περάσῃς ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο.

6. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν «Παπαροῦνα» τοῦ πλησίον σου. Προτιμώτερο νὰ δανεισθῇς ἕνα διπλὸ καὶ νὰ τὴν ἀγοράσῃς.

7. Χώνεψε καλὰ στὸ μυαλό σου ὅτι ὁ ὕπνος εἶνε ἀδελφὸς τοῦ θανάτου καὶ ὅτι ἡ «Παπαροῦνα» εἶνε ξαδέλφη του γιατὶ εἶνε ξαδέλφη τοῦ ὕπνου.

8. Μὴ ξεχνᾶς ὅτι μία δόσις τῆς «Παπαρούνας» εἶνε τὸ καλύτερο τονωτικὸ τοῦ κεφιοῦ καὶ τῆς χαρᾶς.

9. Βάζε κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι σου τὴν «Παπαροῦνα». Θὰ κοιμᾶσαι μονορροῦφι ὡς τὸ πρωΐ.

10. Ἂν δὲν σ' ἀρέσῃ ἡ «Παπαροῦνα», διάβαζε τίποτ' ἄλλο πειὸ φαιδρό. Ἐπὶ παραδείγματι τοὺς σπαρταριστοὺς θρήνους τοῦ Ἰερεμία. Ὤχ, ἀδερφέ, ἐπὶ τέλους. Δὲ σὲ πιάσαμε κι' ἀπ' τὸ λαιμό!

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ

Ὁ Τάκης.— Δὲν μοῦ λές, Πίπη, ἡ μαμᾶ τοῦ Πλαστήρα εἶνε ἔγκυος;

Ὁ Πίπης.— Γιατί;

Ὁ Τάκης.— Δὲν ἀκοῦς πού φωνάζουνε ἡ «σύλληψις τοῦ Πλαστήρα»;

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΠΟΡΙΑ

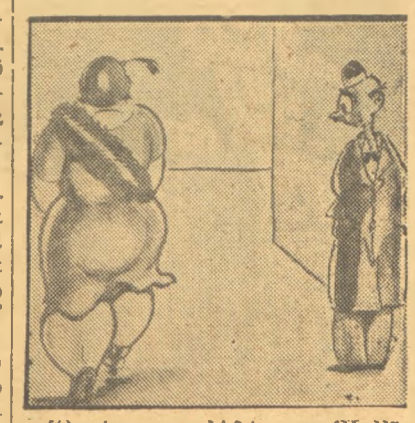

Ὁ σύγχρονος Ἀδάμ. — Ἡ Εὔα ἔγινε ἀπ' τὸ πλευρό μου, ἢ ἐγὼ ἀπ' τὸ μικρό της δαχτυλάκι;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τέσσερες ρόδες ἔχω γιὰ ποδάρια,
κλάξον, βολὰν καὶ δυὸ φανάρια.
Τρέχω καὶ γλήγορα, κι' ὡραῖα,
ἔγω ταξίμετρο καὶ προβολέα.
Τί εἶναι;
Λύσις: ἡ καρμανιόλα.

Τὸ πρῶτον μου εἶναι τὸ «Γάμα»
τὸ δεύτερο «γιῶτα», τὸ τρίτο μου («ἄλφα»
τὸ τέταρτο «νι», τὸ πέμπτο ἐπίσης,
τὸ ἕκτον μου «ἦττα», τὸ ἑβδομον («σίγμα».
Τί εἶμαι;
Λύσις: Κουτός.

Ἔχω μαλλιὰ μεγάλα,
στήθη ὡσὰν τὸ γάλα,
γάμπες καὶ ὅλα τ' ἄλλα.
Φουστάνια πάντοτε φοροῦσα
μ' ἀρέσουνε τὰ λοῦσα.
Στὴ γλῶσσα εἶμαι γαλιάντρα
κι' ὅταν παντρευτῶ παίρνω.. ἄντρα.
Τί εἶμαι;
Λύσις: Ὁ διάβολος.

Εἶμαι κι' ἐγὼ μητέρα,
τὴν κόρη μου παντρεύω,
μὲ ἀγαπᾷ ὁ γαμπρός μου
κι' ἐγὼ τόνε... λατρεύω.
Τί εἶμαι;
Λύσις: Τίγρις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΟΝ κ. ΜΑΥΡΕΑ

Εἶσ' ὁ ἀγαπημένος κάθε θίασου
καὶ σ' ὅλους ζωὴ δίνεις, ζωὴ νἄχῃς,
μὲ τὸ φουρόρε, μὲ τὰ σκέρτσα, μὲ (τὰ... μπρία σου,
γιατ' ὅλα τὰ χαρίσματα ἐσὺ τἄχεις.

Ὅλοι σὲ θέλουν κι' ὅλοι σὲ λιμπίζον- (ται,
τὸ ἴνδαλμα εἶσ' ἐσὺ γερόντων, παί- (δων,
μὰ ὅλους σὺ τοὺς κάνεις ν' ἀπελπί- (ζωνται
κ' ἔχεις ξετρελλαθῆ μὲ τὸν... Μακέ- (δον!

ΣΤΗΝ ΔΙΔΑ ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ

Ἡ Ἀθήνα, τὸ Παρίσι σὲ γνωρίζουν (ἀπ' τὴ χάρη
τοῦ χοροῦ σου καὶ μαλώνουν, Κοῦλα (μας, ποιὸς νὰ σὲ πάρῃ,
μὰ μοῦ ἔχει παραγγείλει ἐν' ἀδιά- (κοιτο Ἀηδόνι
ὅτι οὔτε στὸ Παρίσι, οὔτε στὰς κλει- (νὰς σὲ δώνει!

ΣΤΟΝ κ. ΣΥΛΒΑ

Καὶ σὲ καὶ τὴ.. συλβία σου σᾶς ἔχω (σὲ ἐκτίμηση.
Δὲν ξέρω ὅμως ἀπ' τοὺς δυό, ποιὸς (εἶν' τοῦ ἄλλου τὸ ἤμισυ;

ΣΤΗΝ ΔΙΔΑ ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ

Σὰν εἶχες ἐξαφανισθῆ ἀκούστηκε τὸ (πρᾶμα,
ἐχάθηκες ἀπ' τὴ ρεβὺ καὶ βρέθηκες (στὴ Δράμα,
ἀλλ' ὅμως δὲν ἐπέστρεψες ὀπίσω ἐν (τῷ ἅμα
καὶ μέρες πειότερο ἀπὸ τρεῖς ἐκρά- (τησε τὸ θάμα.
Ὡστόσο αὐτὸ ποὺ ἤθελες ἐγίνηκε. Ἡ (ρεκλάμα.

Εἶμαι καλὸς πολιτικὸς
κανεὶς δὲν μ' εἶπε μπούφο,
ἔχω μοῦσα καὶ γυαλιὰ
καὶ φοράω σκούφο.
Τί εἶμαι;
Λύσις: Ἄραφ.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕ!

Ὁ ἀπατώμενος σύζυγος τῆς μυλωνοῦς. — Περιττὸν νὰ τὸ ἀρνῆσθε! Ἡ γυναῖκα μου ἦταν ἐδῶ!

ΕΥΑΡΜΟΣΤΟΝ ΖΕΥΓΟΣ

Ὅ,τι ἀρέσει στὴν Κυρά, ἀρέσει καὶ (στὸν Κύριο.
Πρᾶμμα πολὺ μυστήριο!

Σ' αὐτὴν ἀρέσει ὁ χορός, μὰ καὶ σ' (αὐτὸν ἐπίσης,
σ' αὐτὴν ἀρέσει ἡ ἐξοχή, σ' ἐκείνονε (ἡ... Φύσις!
Φορεῖ ἡ Κυρὰ μεταξωτὴ πυτζάμα (στὸ κορμί της,
φορεῖ κι' αὐτὸς μεταξωτὴ ἴδια σὰν (τὴ δική της.
Σκερτσάκια κάνει ἡ Σύζυγος, ὁ Σύ- (ζυγος... ναζάκια
ἔκοψε ἐκείνη τὰ μαλλιά, ἐκεῖνος τὰ (μουστάκια.
Σ' αὐτὴν ἀρέσουν οἱ θυμοί, σ' ἐκεῖ- (νον τὰ καμίνματα,
βάζει ἐκείνη μυρουδιές, βάζει αὐτὸς (ἀρώματα!
Μυαλὸ δὲν ἔχει ἡ Κυρά, αὐτὸς δὲν (ἔχει νοῦ
τὸ φλέρτ ἀρέσει αὐτηνῆς, τὸ κόρτε (αὐτουνοῦ.
Διψάει ἐκείνη γιὰ φιλιά,
ψοφάει αὐτὸς γιὰ... ἀγκαλιά.
Θέλει αὐτὴ δυὸ ἀνδρικὰ χέρια νὰ (τὴν παιδεύουν,
θέλει τὰ ἴδια καὶ αὐτὸς ἀλλὰ νὰ τὸν (γαϊδεύουν.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΕΞΟΧΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

(ΣΒ ΜΑΓΚΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ)

Τώρα εἶνε ἡ γλύκα,
νὰ ξηγιέσαι... γρασίδι,
νὰ ψωνίζῃς... κατσίκα,
καὶ νἀρχίζῃς παιχνίδι.

Νὰ ρωτᾷς ἂν... ποτίζεται
καὶ αὐτὴ στὸ χορτάρι
ντροπιασμένη.... νἀνθίζεται...
καὶ νὰ γένῃ... παντζάρι.

Νὰ βουτᾶτε σὰ λάμιες
τὸ... καρπό, μὲ τὸ πάσσο,
κουβεντιάζοντας... μπάμιες,
... Συνεννόηση—πράσσο!

Καὶ τὶς... περικοκλάδες
σὰν ἀρχίζει μὲ φούμαρα,
κι' ἀρχινοῦν ἡ... ζοχάδες
νὰ τὴ στέλνῃς.... γιὰ κούμαρα.

Σοῦ λέει — «Βλῆτο! Αἰώνια
θὰ συζοῦμε στ' ἀλήθεια!
Σ' ἀγαπῶ βρὲ.... πεπόνια!»
Κι' ἀπαντᾶς: — «Κολοκύθια».

«Ἀγκινάρα»! φωνάζει
«ἡ καρδιά σου εἶνε... πᾶσα!
Σὲ φιλᾶ... λαγανάζει...
καὶ πατᾶτε στὰ... πράσσα.

Κόβεις... ρόδα μετά,
μὰ φυτρώνουν... ἀπήγανα,
κι' ὅταν γείνουν αὐτά,
βάλτου... ρίγανη.

Κ. ΑΡΑΚΑΣ

Γι' ἄντρες τρελλαίνεται ἡ Κυρά, (ἐκεῖνος γιὰ... Κυρίους!
θέλει ἐκείνη ἐμπειρους κι' αὐτὸς..μὴ (ἀρχαρίους!
Τὰ φτιάγνει αὐτὴ μ' ἕναν παπᾶ, αὐ- (τὸς μ' ἕναν ἐργένη,
μένει ἐκείνη ἔγκυος, ἀλλὰ αὐτὸς.... (δὲν μένει!
Καὶ τώρα ἕνα μοναγὰ ὑπάργει κα- (ταφύγιο:
νὰ πάρουν διαζύγιο.
Ἀφοῦ αἱ γνῶμαι ζητηθοῦν δυὸ νο- (μικῶν ἐμπείρων
διὰ.... συμφωνίαν χαρακτήρων!

ΛΑΛΕΙ Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΜΟΥ

ΥΠΟ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

(Περίληψις τῶν προηγουμένων)

Μπορεῖτε νὰ τὴν ἔχετε χωρὶς νὰ κοπιάσετε,
τὰ περασμένα φύλλα μας ἂν πᾶτε ν' ἀγοράσετε.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ὤχ, βρ' ἀδερφέ! Ζωὴ εἶν' αὐτή, ὁ διάβολος νὰ τὴν πάρῃ!
Κατάντησα νὰ ζῶ στὴ γῆ, γιὰ νὰ κρατῶ φανάρι!

***

Κι' ἡ Πίτσα, ποὺ στὸ κοσμικὰ εἶχε πάντα τὸ νοῦ της,
ἀπήχθη ἀποκομίζοντας καὶ ὅλα τὰ μπιζοῦ της!
Σὲ ἕνα τσαΐ κοττετσιοῦ, ποὺ ἔτυχε εὐπόρου
τὴν γνωριμίαν ἔκανε ἑνὸς λεπτοῦ Κοκόρου.
Ἀριστοκράτης ἔλεγε πὼς ἦταν κατὰ κόρον
καὶ νόθος γυιὸς τοῦ Βασιλῆᾶ τῶν Ἱσπανῶν Κοκόρων.
Ἦταν ντυμένος πάντα σίκ, κουνιῶταν σὰν κυρία,
κι' ἔσταζε ἀπὸ πάνω του ἡ.., ἀριστοκρατία!
Φοροῦσε τζάμι στρογγυλὸ στὸ μάτι του μὲ χάρη,
κυττοῦσε πάντα ἀγέρωχα,
ἐχόρευε ὑπέροχα,
καὶ μπιργιαντίνη στὰ φτερὰ εἶχε μὲ τὸ καντάρι.

***

Ἡ Πίτσα τὸν ἀγάπησε ἀμέσως καὶ μὲ πάθος,
χωρὶς νὰ ξέρῃ τοῦ γκρεμοῦ, ποὺ θἄπεφτε, τὸ βάθος.
Εἰς τὴν ἀρχὴ τὸ εἰδύλλιον ἦταν μορφῆς ἠπίας,
μόνο σ' ἀριστοκρατικὰς κατήρχοντο... θωπείας!

***

Μ' ἀργότερα ποὺ πρόσεξα τ' αὐγά της στὸ κοττέτσι,
εἶχανε χρῶμα ἀλλοιώτικο, σὰν ἀνοιχτὸ μπλέ, ἔτσι...
Κατόπιν δὲ ὅλου αὐτοῦ τοῦ φανεροῦ μπερδέματος,
ἐπείσθην ὅτι ὁ γαμπρὸς ἦταν.... γαλαζοαίματος!

***

Ὡς ποὺ ἡ Πίτσα μου ἔφυγε, ὅπως καὶ πρὶν σάς εἶπον,
γιὰ νὰ γνωρίσῃ ἀπὸ κοντὰ τὸν βίον τῶν Πριγκήπων.

***

Μὰ σὲ τρεῖς μῆνες γύρισε ἡ κόττα μου ἡ καϋμένη,
ψόφια τῆς πεῖνας, κουρελοῦ καὶ μετανοημένη.
Ὡς συνεβη δὲ τῆς ζωῆς π' ἔκανε ἡ κακομοῖρα,
ἦταν ἡ ἀριστοκρατικὴ π' εἶχε μαζύ της... ψεῖρα.
Σὲ λίγες μέρες ψόφησε ἀπ' τὰς ταλαιπωρίας,
θῦμα κι' αὐτὴ τοῦ φθίνοντος θεσμοῦ τῆς Βασιλείας!

***

Κι' ἡ Μπέμπα ἡ μικροῦλα μου, τὸ γέλοιο κι' ἡ χαρά μου,
ποὺ τὴν κρατοῦσα πισινὴ γιὰ τὰ γεράματά μου,
κι' αὐτὴ μοὺ τὴν ξεμυάλισε ἕνας γυμνασιόπαις
ποὺ μόλις πρωτομάθαινε τὸ κάπνισμα μὲ γόπες.

***

Στὰ σύννεφα τοῦ ἔρωτα πετοῦσαν σὰν τὸν Ἴκαρο!
Γιὰ νὰ μποροῦν δὲ καὶ «γλυκά»
νὰ ἀγοράζουν τακτικὰ
ἐσύστησε τὴ Μπέμπα μου σὲ... Γεροντοπαλήκαρο!

***

Ἀλλὰ κι' ἐκεῖνος ἀγκαλὰ
οἰκονομιότανε καλὰ
μὲ ἕναν μπάρμπα του στενό, ποὺ ἦταν παραλῆς,
μὰ εἶχε τὸ ἐλάττωμα νἄνε.... μουστακαλῆς.
Κοκόρους βλέπετε ἤθελε κι' ἡ Μπέμπα ποῦταν κόρη,
κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο, τἄρεσαν ἐπίσης οἱ... κοκόροι.

***

Μονάχα μιά, ἡ Ἑλενιώ, ποὺ λέτε, δὲν ἀπήχθη,
καὶ ἀνταξία σύζυγος καθ' ὅλα ἀπεδείχθη.

Ὅλες τὸ σκάσαν, μὰ αὐτὴ ποτὲ δὲν φέρθηκ' ἔτσι,
ἦταν Γυναῖκα ἀπ' τὶς πιστὲς
κι' ἂν εἶχε δυὸ-τρεῖς ἐραστὲς
δὲν ἔφευγε· τοὺς ἔμπαζε τίμια στὸ... κοττέτσι!

Αὐτὴ περίπου ἡ ζωὴ π' ἔχω περάσει εἶνε!
Ὦ ἀναγνώστα, διάβαστη προσεκτικὰ καὶ κρῖνε.
Κι' ἂν θὲς ἀπὸ τὴν πεῖρα μου τὸ γενικὸν δελτίον,
ἄκουσε τὰς ἰδέας μου περὶ τῶν ἐγκοσμίων:

***

Σᾶς δίνω μία συμβουλὴ ἀπ' ὅλες πρῶτα-πρῶτα:
νὰ μὴ πιστέψετε ποτὲ μὲς στὴ ζωή σας.... Κόττα!
Σὲ λοῦσα, ὕπνο καὶ φαΐ, τὸν κόρον δὲν γνωρίζει,
κι' ἅμα δὲν τὴν στολίζεις σύ, ἐκείνη σὲ... στολίζει!
Μὴ πῆς ὅτι τὶς ἔμαθες ποτὲ ἀπ' τὴν καλή,
οὔτε ποτὲ πὼς ἔδρεψες τὸ πρῶτο τους φιλί.
Πάντοτε ὑπάρχει μυστικό, ποὺ τὸ κρατοῦν κρυφό σου,
καὶ ξεφυτρώνει ἀργότερα πάνω στὸ.... μέτωπό σου!
Στὸν κόσμο αὐτόν, οὐδέτερος νὰ ζῆς, εἶν' τὸ σωστό,
κι' ἂν τύχῃ νἄσαι ἔξυπνος νὰ κάνῃς τὸν κουτό.
Σὲ ἐξυπνάδες ἄσκοπα τὸ χρόνο σας μὴ χάνετε,
γιατὶ τὸ ἔξυπνο πουλὶ ἀπὸ τὴ μύτη πιάνεται.

***

Γιὰ πλοῦτον μὴν πασχίζετε, ἀφοῦ ἐδῶ θὰ μείνῃ,
κι' ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχει.... ἐλπὶς Κομμουνισμὸς νὰ γάνῃ.
Μονάχα σ' ἕνα αἴσθημα μπορεῖτε νὰ βασίζεσθε,
εἰς τὴ Φιλία δηλονότι,
πλὴν, πρὸ θεοῦ, προσέχτε ὅτι
δὲν πρέπει νὰ δανείζετε, μὰ μόνο νὰ δανείζεσθε!

***

Γιὰ τὴν Πατρίδα, τί νὰ πῶ! εἶνε καλὴ κι' ἐκείνη
ἂν εἶσαι ἀξιωματικὸς καὶ μάλιστα ἐν εἰρήνῃ.

***

Μὰ κι' ἡ Θρησκεία εἶνε καλή, ἅμα τὴν ἀγαπᾶς
καὶ εἶσαι ἡ παληάνθρωπος ἢ ἔστω καὶ παππᾶς!

***

Μ' αὐτὴ τὴν πεῖρα, ἡ Ζωὴ λοιπὸν μ' ἔχει φορτώσει!
Τί περισσότερο χωράει, σ' ἑνὸς Κοκόρου γνώση;

***

Καὶ τώρα, ἕνα μοναχὰ ἀκόμα θὰ σᾶς πῶ,
ποὺ πρέπει νὰ τὸ κάνετε τοῦ βίου σας σκοπό:
Μὴ βασανίζεσθε ποτέ, μὴ πονοκεφαλᾶτε,
ἔρωτες, δόξες καὶ τιμὲς καὶ πλούτη μὴ ζητᾶτε!
Τὸ τέλειον μὲς στὴ Ζωὴ μ' αὐτὰ κανεὶς δὲν φτάνει,
ὅλα εἶνε ψεύτικα, ρηχά,
κι' ἀλήθεια εἶνε μοναχά,
—συγγνώμη γιὰ τὴ φράσι μου—τὸ Μὰμ—Κακὰ καὶ Νάνι!

ΤΕΛΟΣ

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

ΠΑΛΙΕΣ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Ή
ΠΩΣ ΓΕΝΝΩΝΤΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΗΣΜΟΝΗΣΑ...

Λησμόνησα τί ἔκαν' ὁ μπαμπᾶς της,
θαρρῶ πῶς ἦταν κόρη καστανᾶ
μὰ ἴσως νἄταν καὶ ζαχαροπλάστης,
ὡστόσο τῆς ἀρέσαν τὰ ξυνά...

Ὁ καιρὸς ἐπέρασε,
ὁ μπαμπᾶς της γέρασε,
ὅμως δὲν ἐνγοοῦσε νὰ πεθάνῃ
τὴ γωνιὰ δὲν ἄδειαζε
καὶ ξημερόβραδυαζε
ἄλλη δουλειὰ δὲν ἤξερε νὰ κάνῃ...

(ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ)

Ναί, τώρα θυμήθηκα καλά... Ὁ μπαμπᾶς της ἦταν «μᾶλλον καστανᾶς», ἕνας ἀπὸ τοὺς πειὸ καλοὺς καὶ πειὸ ἀκέραιους καστανάδες τῶν Ἀθηνῶν. Κ' ἡ Μίκα καταγόταν ἀπὸ τὰ καλύτερα ἑλληνικὰ τζάκια, ἢ μᾶλλον ναί, ἀπὸ τὶς καλύτερες ἑλληνικὲς φουφοῦδες. Αὐτὴ σὰν ἤτανε μικρὴ χάραζε τὰ κάστανα ποὺ ἔψηνε ὁ μπαμπᾶς της καὶ ὕστερα τὰ χώριζε σύμφωνα μὲ τὶς τιμές. Πέντε στὸ φράγκο, τέσσερα, τρία καὶ δύο. Τὰ κούφια τὰ ξεκαθάριζε καὶ τἄτρωγε ἡ ἴδια.

Τὰ χρόνια περνοῦσαν. Καὶ ἡ μικρὴ Μίκα μεγάλωνε κ' ἔβλεπε νὰ περνᾶν μπρὸς ἀπὸ τὴ φουφοῦ τοῦ μπαμπᾶ της ὅλ' ἡ Ἀθήνα. Ὥσπου μιὰ μέρα τὴν ἀγάπησε ἕνας μικρὸς καστανᾶς μὲ ποιητικὸ ταλέντο καὶ τῆς ἐτραγούδησε μὲ πάθος τὸ παραπάνω τραγοῦδι. Μὰ ὁ μπαμπᾶς της, ἕνας τετραπέρατος Θεσσαλός, ποὺ ἡ πρωτεύουσα μὲ τὶς λογῆς-λογῆς ὀμορφιὲς δὲν τὸν εἶχε διαφθείρει, εἶχε καταλάβει τὸ νεαρὸ ἀρρωβίστα ποὺ ἐποφθαλμιοῦσε ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχει: ἕνας καστανᾶς: τὴ γωνιά του, τὴ φουφοῦ καὶ τὴν κόρη του. Καὶ μιὰ μέρα τοῦδωσε τὰ τσαρούχια στὸ χέρι.

Τώρα ὁ νεαρὸς ἀπογοητευμένος γυρίζει τὸν κόσμο τραγουδῶντας :

Καστανάδες πολλοὺς
ἔγω δῆ στὴ ζωή μου,
βλάγους καὶ Θεσσαλοὺς
ποὺ μοῦ παίρναν τὴ δραχμή μου.
Μὰ τέτοιον καστανᾶ
ὦ δὲν εἶδα ξανά,
δὲν εἶδα ἄλλον
καὶ τόσο μεγάλον
στὸ λέγω ἀληθινά....

Πέρασαν χρόνια... Καὶ στὴν ἴδια τὴ γωνιὰ σὰν ἐπέρασεν ὁ νέος ποὺχε γυρίσει τραγουδῶντας τὸ γτουνιὰ δὲν εἶδε τὸν ἴδιον καστανᾶ... Ἄλλοι καιροί, ἄλλοι καστανάδες, ἄλλα τραγούδια... Κι' ὁ νέος κουρντίζοντας ξανὰ τὴν κιθάρα του τραγούδησε:

Ἀλλ' ὅμως, καστανᾶ,
σ' ἐπογὲς ξερασιένες
καὶ ξεπαγιασμένες,
δὲ μοῦ λές' γιατί ;
Γλυκέ μου καστανᾶ,
ἡ φουφοῦ σου ἡ... τόση
τόσα κούφια μοῦχε δώσει ;
Καστανᾶ... Καστανᾶ :...

Καὶ νὰ πῶς γεννιῶνται τὰ βαρειὰ αἰσθηματικὰ τραγούδια τῆς ἐποχῆς...

ΜΕΤΑ ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

— Δὲν αἰσθάνεσαι κάποια ὑγρασία ;

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΗΣ ΑΕΡΟΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

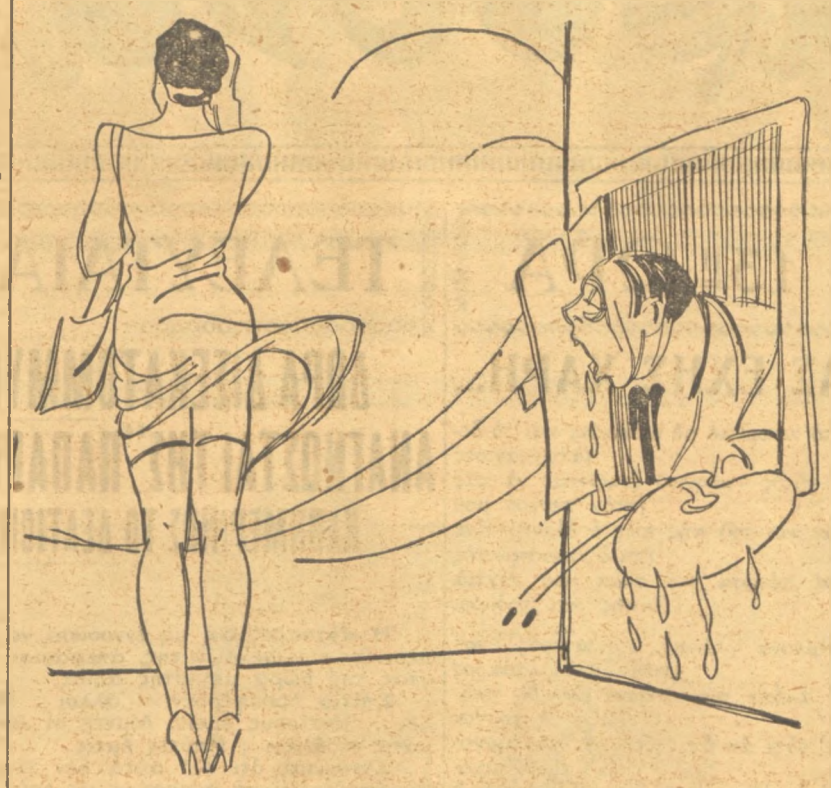

Ὁ ζωγράφος ποὺ μπανίζει ἀπὸ τὸ παοάθυρο: Νὰ εἶχα τώρα ἕτοιμο τὸ πινέλλο....

ΠΕΖΟΓΡΑΓΟΥΔΟ

ΟΝΕΙΡΩΞΕΣ

Τί διάβολο ἔχω πάθει ἀπόψε καὶ σ' ὀνειρεύομαι, γλυκειά μου ξεμυαλισμένη ; Κι' ὅμως... Κι' ὅμως, ἔτσι εἶνε ! Τὴν ἔπαθα ! Τὴν ἔπαθα σὰ γυμνασιόπαις τῆς παλιᾶς ἐποχῆς.... Κι' ἄρχισα, ὤ, ἄρχισα νὰ πλάθω ὄνειρα, ὄνειρα χρυσᾶ, σὰν ἐκεῖνα τὰ ὄνειρα ποὺ ἔπλαθε ὁ Μάριος ὅταν πρωτόειδε τὴν Τιτίκα, κ' ὁ Λευτέρης, ὅταν πρωτόειδε τὴν Ἔλενα, ὁ Παναγῆς σὰν πρωτόειδε τὴ Λίνα, ὁ Κεραυνὸς σὰν πρωτόειδε τὴν πρώτη του φοράδα... Ὤ, ἀγαπημένη μου... Τὰ κρόσσια τῶν χρυσῶν σου μαλλιῶν ποὺ ὡς ἐχτὲς ἀκόμα ἤτανε καστανά, τὰ ζαφείρια τῶν μαργαριταρένιων σου δοντιῶν ποὺ τὸ βράδι προτοῦ νὰ κοιμηθῆς τὰ βάζεις στὸ νερὸ καὶ τὰ πλένεις μὲ τὴ μπατανόβουρτσα, τὰ κοράλλια τῶν κόκκινων χειλιῶν σου ποὺ τὰ βάφεις μὲ μπογιὰ τῶν αὐγῶν κάθε Πάσχα, τὰ μετάξια τῶν τορνευτῶν σου γαμπῶν, τὰ ἀκριβὰ καὶ τὰ κρουστὰ ἀτλάζια τῶν ὀνειρεμένων σου κομπιναιζόν, ὅλ' αὐτά, ἀγάπη μου, μὲ ἔγουνε ξετρελλάνει... Ὅλ' αὐτὰ μ' ἀνεβάζουν ἀπόψε στὸν ἕβδομο οὐρανὸ τοῦ πάθους καὶ συλλογιέμαι τί θὰ γίνῃ ὅταν οἱ σκλάβοι λευτερωθοῦν ἀπ' τὰ δεσμά τους, ὅταν θὰ βγάλῃς τὶς ζῶνες καὶ τὰ λάστιγα καὶ τοὺς κορσέδες κ' ὑποκορσέδες καὶ τ' ἀφράτα κάλλη σου θὰ ξεχυθοῦν ἐλεύτερα, νὰ πλημμυρίσουνε τὴν κάμαρα... Κι' ὅλ' αὐτὰ τὰ ξέρω καλὰ γιατί... γιατί .... γιατὶ εἶμαι ἄντρας σου, ἀγαπημένη, ποὺ νὰ πάρῃ ἡ ὀργή....

Ποῦλος Πουλόπουλος
Ἔμπορος ἀπακιακῶν
Τακτικὸς ἀναγνώστης σας

Ἂν τὸ βρίσκετε κατάλληλο γιὰ δημοσίευμα δημοσιέψτε το διορθώνοντας καὶ τὰ τυπογραφικὰ λάθη.

Ὁ ἴδιος

(Σημ. «Παπαρούνας».— Δημοσιεύουμε εὐχαρίστως τὸ παραπάνω πεζοτράγουδο τοῦ τακτικοῦ ἀναγνώστου μας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅταν θὰ τὸ δῆ δημοσιευμένο, θὰ πάψῃ νὰ εἶνε ἀναγνώστης καὶ θὰ παραμείνῃ ἕνας καλὸς μπακάλης).

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ὁ συγγραφεὺς μετὰ τοῦ ἔργου περι-
(φέρεται,
μὰ θίασος κανένας δὲν ἐνδιαφέρεται.
«Τὸ ἔργον παρεδόθη» ἔχει διαδώσει,
μὰ ὅλοι, πίσω τοῦ τὸ ἔχουν παραδώ-
(σει.
Τότε κι' αὐτὸς τοῦ βάζει φόκο λέγων
(«Ἀσικτίρ»!
κι' ἔτσι, τὸ ἔργον «παρεδόθη»... εἰς
(τὸ πῦρ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Γρηγόριον Ξενόπουλον, Ζάκυνθον.—Ξαναγράφτε το, ξαναστεῖλτέ το καὶ τότε θὰ δοῦμε ἂν εἶνε γιὰ δημοσίευση.

Κ. Γεώργιον Καραθανάσην, τέως λήσταρχον κλπ. — Τὰ κεφάλια ποὺ μᾶς ἐστείλατε, ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κ. Βίλλην Πρίτς, ἐνταῦθα.—Τὸ αὐτόγραφο ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς χαρίσετε βρίθει ἀνορθογραφιῶν. Φροντίσατε νὰ διορθώσετε τὸν χαρακτῆρα σας. Ὠλλράϊτ! Μιὰ λέξη μόνο γερμανικὴ ξέρουμε κ' αὐτὴ ἔτυχε ἐγγλέζικη. Φρίτσν!

Ζοζεφίναν Μπαίκερ, Παρίσι.—Σᾶς ἀνεγνωρίσαμεν ἀπὸ τὸν γραφικόν σας χαρακτῆρα. Τὰ σιμπαθητικά σας γράμματα ἐχόρευαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια μας. Ἄλλη φορὰ νὰ μὴ κρατῶτε τὸν κονδυλοφόρο μεταξὺ τοῦ μεγάλου δακτύλου καὶ τοῦ δείκτου τοῦ δεξιοῦ σας ποδιοῦ. Προτιμώτερο νὰ καθόσαστε ἐπάνω στὸ χειρόγραφο καὶ ὅ,τι θγῆ!

Κ. Τουρκοβασίλην, ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κλπ.—Ζητήσατε τὰ δείγματα γραφῆς τοῦ προκατόχου σας κ. Μυλωνᾶ. Θὰ τὰ ἀναγνωρίσετε εὔκολα ἀπὸ τὰς ὀρθογραφικὰς ἰδιοτροπιας των. Τὰ ἴχνη των θὰ τὰ εὕρετε εἰς ὅλα τὰ καθίσματα τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου. Ἀναμένομεν.

Ἀρχηγὸν Ἐπαναστάσεως 1922, Στέγην Πατρίδος, ἄγνωστον. — Κατέλθετε γρήγορα ἀπὸ τὸ καταφύγιόν σας. Θέσατε τέρμα εἰς κυκλοφορούσας κακοβούλους φήμας ὅτι ἐξ αἰτίας σας στάζουν τὰ κεραμίδια.

κ. Σιόρ, ξενοδοχεῖον Μεγάλης Βρετανίας. — Πόσα εἰσαστε διατεθειμένος νὰ μᾶς δώσετε γιὰ νὰ κρατήσετε τὴν Ἐντεστίναν σας; Τὰ ταχυδρομικὰ εἰς βάρος σας.

Δίδα Ἐρνεστίναν Σιόρ, εἰς τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν.—Μὴ ἀπελπίζεσθε. Ἀπὸ τὸ Παρίσι ὅπου θὰ ἐπιχειρήσετε τὸ ταξεῖδι τῆς λήθης σας, ἠμπορεῖτε νὰ βλέπετε τὸν ἀγαπημένον σας ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Πύργου Ἔϊφελ.

κ. Σμπίρον Μερκούρην, ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς. —Τίποτ' ἄλλο!

κ. Τζίμ Λόντον, Νέαν Ὑόρκης.—Ἐλάβομεν τὸ πεζοτράγουδό σας μὲ τὴν ἀπειλὴν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν. Περᾶστε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας ἂν τὸ λέῃ ἡ καρδιά σας καὶ λογαριαζόμαστε!

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ

—Τὸ ἔργο εἶχε ἀρκετὰ γειροκροτή-
(ματα.
Ἐσύ, ποιὰ μέρη ἔνεις βρῆ ὡραῖα ;
—Δυὸ μέρη μοναχά : Τὰ διαλείμ-
(ματα
ποὺ ἤτανε κλειστὴ ἡ αὐλαία.

ΑΠΟΡΙΑ

Νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ, ὅταν μέσ'
(τὸ σοκάκι
ἀκούει μέρα καὶ νυχτιὰ γραμμὴ... τὸ
(γελεκάκι ;

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΟ

Ἡ «Παπαρούνα» χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴ λοδοξια νὰ γινῃ ὄργανο κανενὸς κουτσομπόλη, ποὺ μὲ τὶς «ἀποκαλύψεις» του θὰ ἤθελε νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀνομολογήτους σκοποὺς, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαινιάσῃ στήλη τοῦ θεατρικοῦ κουτσομπολιοῦ ἀρχίζοντας ἀπὸ σήμερα.

Ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ποὺ προσεφέρθησαν εὐγενῶς νὰ ἀναλάβουν τὴ στήλη αὐτὴ καὶ τὴν εὐθύνη της, ἡ «Παπαρούνα» τοὺς ἐδιάλεξε....ὅλους, γιὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῆ ἀπὸ κανένα ὅτι ἔχει μεροληπτικὲς προτιμήσεις. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τῆς στήλης αὐτῆς δὲν εἶνε καθόλου σκανδαλοθηρικός. Θὰ βρίσκουν τὴ θέση τους σ' αὐτὴν μόνο ἐξακριβωμένα γεγονότα ἐνδιαφέροντος γενικοῦ, ποὺ δὲν θὰ θίγουν κανένα καὶ καμμία στὴν ἰδιωτική του ζωή. Σκοπός μας δὲν εἶνε νὰ προκαλοῦμε συζητήσεις μεταξὺ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου καὶ μεταξὺ τῶν προσκειμένων πρὸς τὸ θέατρο, συζητήσεις ποὺ θὰ ἀτοβαίνουν εἰς βάρος τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, γιὰ νὰ δίνουμε τροφὴ στὴ χαρεκακία καὶ στὴ σκανδαλοθηρική..... δίψα μερικῶν, ἀλλὰ νὰ τηροῦμαι τὸ κοινὸ τῆς «Παπαρούνας» ἐνήμερο τῆς ζωῆς καὶ τῶν φάσεων τῶν διαφόρων καλλιτεχνικῶν ἀστέρων καὶ παραγόντων τῆς θεατρικῆς ζωῆς τοῦ τόπου! Τὸ νὰ κάνουμε μιὰ κ' ἔτυχε νὰ ζοῦμε κ' ἐμεῖς σ' ἕνα τόπο ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν παγκόσμια μόδα καὶ πρέπει τὸ κοινὸ νὰ εἶνε κατατοπισμένο σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἔργα, τὶς ἡμέρες καὶ τὶς νύχτες τῶν ντάκιων ἀστέρων τοῦ ντάκιου στερεώματος, ἤτοι τῶν ἐγχωρίων..... Γκρετῶν Γάρμπο, Μπαρριμόρων, Κονστάνς Μπέννετ, Κονστάνς.... Ντενίζ κ. λ. π.!

Τὸ ἔχετε πάρει εἴδηση ὅτι στὸ πεῖσμα τοῦ ἡμερολογίου, παλαιοῦ καὶ νέου καὶ τῶν κυκλωνικῶν καὶ ἀντικυκλωνικῶν πιέσεων, ἡ καλοκαιρινὴ κίνηση γιὰ τὸν καταρτισμὸ τῶν νέων θιάσων τῆς σαιζὸν ποὺ μᾶς ἔρχεται, ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τώρα—τί λέμε—ἐδῶ καὶ ἕνα μῆνα; Ὅτι τὶς ἡμέρες αὐτὲς γίνεται ἕνα τρελλὸ κινηγητὸ τῶν ἀστέρων ποὺ πρόκειται νὰ λάμψουν στὸ καλλιτεχνικὸ στερέωμα τῶν διαφόρων καλοκαιρινῶν θεάτρων; Ὅτι οἱ διάφορες δεντέτες καὶ οἱ διάφορα..... δεντέττοι ἔχουν ἐκτεθεῖ σὲ ἕνα μανιώδη πλειοδοτικὸ διαγωνισμό; Ὅτι ὅλων τὰ κεφάλια ἔχουν ἐπακηρυχθῆ σὰ νὰ ἦσαν κεφάλια λῃστῶν — γιὰ ζητήματα... μιστῶν; Ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐκδοθοῦν.....κατασχετήρια κατὰ τῶν ἠθοποιῶν, ἀπὸ τοὺς διαφόρους θιασάρχας σὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ.... Πλαστήρα;

Ἀλήθεια κι' ἀπαλήθεια οἱ θιασάρχαι τἄχουνε χαμένα μπρὸς στὶς καταπληκτικὲς ἀξιώσεις ἀξιώσεις μερικῶν «ἀστέρων», ποὺ μέχρι πέρυσι δὲν ἦταν ὁρατοὶ διὰ «γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ» στὸ στερέωμα τῆς σκηνῆς, ἀνακατατεμένοι καθὼς ἤτανε μέσα στὸ ἀνώνυμο πλῆθος τῶν μπαλλαρινῶν καὶ τῶν κοριστῶν; Τὰ καημένα τὰ «ἀστεράκια» Τί φταῖν' ἐκεῖνα! Ὅταν διαβάζουν ὅτι ἡ Ἐλίσσα Λάντα παίρνει ἑφτὰ χιλιάδες δολλάρια τὸ....δευτερόλεπτο καὶ ἡ Μαίν Μούρρεη πληρώνεται μὲ οἰκόπεδα καὶ μὲ βίλλες καὶ τρώει μιὰ Τράπεζα στὴ καθεσιά της, πῶς νὰ μὴ ζητᾶνε τὴ μάννα τους καὶ τὸν πατέρα της ἀπὸ χρυσάφι; Ἄντε νὰ κουβεντιάσῃς στὴν Ἐλενίτσα, στὸ Κατινάκι, στὸ Μαρικάκι γιὰ ψωροδραχμὲς καὶ γιὰ ψωροκατοστάρικα! Σοῦ πετάει στὰ μοῦτρα ἕναν ἀριθμὸ....χιλιάδων ποὺ σὲ ζαλίζει καὶ σοῦ φέρνει μερμυρία! Κι' ἂν ὁ φουκαρᾶς ὁ θιασάρχης ζαλισμένος ἀπὸ τὸ νούμερο τολμήσῃ νὰ ψιθυρίσῃ: «Σᾶν πολλὰ δὲν εἶνε, καϊμένη Πιπίτσα;» κεραυνοβολεῖται μὲ μιὰ τρισχαριτωμένη.....μοῦτα: Ἐγὼ τόσα παίρνω φέτος! Ἐξ ἄλλου μὲ κυνηγᾶνε τόσοι καὶ τόσοι θιασάρχηδοι! Καὶ ἐξ ἄλλον εἶνε νωρὶς ἀκόμα! Ἔχουμε καιρό.»

Ἐννοεῖται ὅτι κάθε μέρα ποὺ περνάει κ' ὕστερα ἀπὸ κάθε βίζιτα στὸ «ἀπερτεμάν» της τὸ «ἄστρο» γίνεται ἀπαιτητιτερο κ' ὅλο καὶ κερδίζει....ὕψος σὲ ἀξιώσεις, ὡσποὺ στὸ τέλος—δηλαδὴ ὅταν φθάσῃ ἡ ἀρχὴ τῆς σαιζὸν καὶ ὁ θίασος θὰ πρέπῃ νὰ καταρτισθῆ γιὰ ν' ἀρχίσουν οἱ πρόβες τὸ ὕψος τῶν ἀξιώσεων τοῦ «ἀστέρος» θὰ εἶνε τόσον δυσθεώρητον, ὥστε χαῖρε. βάθος ἀμέτρητον!

Ἀλλὰ τί μᾶς νοιάζει ἐμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, γιὰ τὰ «μιστὰ» τῶν ἀστέρων! Περισσότερο μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ αἰσθηματική τους ζωή, τὰ μικροσκανδαλάκια καὶ οἱ μικροέρωτές τους, τὰ αἰσθηματικά τους ἐπεισόδια ποὺ ζοῦν «ὅσον τὰ ρόδα», δηλαδὴ, μίαν πρωΐαν μόνον! Ἡ μᾶλλον ἀπὸ τὶς δυὸ τὰ μεσάνυχτα μέχρι τῆς πρωΐας, ἀπότε τὸ χαριτωμένο «ἀστεράκι» ξυπνᾷ καὶ βλέπει πλάϊ του ἕναν ἄγνωστον κύριο.....

Πάντως ἔχει συνηθίσει σὲ τέτοια ἀπρόοπτα καὶ δὲ ρωτᾷ: «Πῶς βρεθήκατε ἐδῶ; Ἀλλὰ ἀφοῦ ψάξῃ γιὰ λίγο τὶς πρόσφατες ἀναμνήσεις ποὺ φτάνουν ὡς τὴν προηγούμενη βραδυά, συμμορφώνεται μὲ τὶς περιστάσεις καὶ κάνει τὸ λογαριασμό του—ποὺ τὸν πληρώνει ἀμέσως καὶ τοῖς μετρητοῖς ὁ «ἄγνωστος κύριος» μὲ τὸ ἀρκετὰ γνωστὸ χαρτονόμισμα.

Νὰ, τί λέγεται, κυρίες μου καὶ κύριοί μου..... ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ! ΚΑΙ (Ἕπεται συνέχεια)

Η ΡΑΜΠΑ

ΤΑ ΣΙΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΨΗΦΟ

Μούτζωτα, ἀδερφέ μου!

Ἐξευτελίστηκε τὸ σύμπαν ἡμισφαίριο!

Οἱ Γυνὲς ἀθρόεσες καὶ μπουλοιηδὸν προσῆλθον ἐπὶ τῆς Δημαρχίας καὶ ἀπέχτησαν βιβλιάριο, ἄνευ νὰ ἔχουνε οὔτε τὸν μύσταξ τοῦ Ἀντρός, οὔτε οὔλα τὰ ἄλλα του μερακλοειδῆ ἐξαρτήματα.

Μάγγες ὅλου τοῦ κόσμου ἑνωθεῖτε!

Κινδυνεύει ὅλο τὸ γόητρο καὶ ἡ ἀντροπρεπότη τοῦ ἐκλογικοῦ φρονημάτου μας.

Δὲν μπανίσατε, ἀδερφέ μου, τὴν Κυριακὴ τὰ ὄργια ποὺ γενήκανε ἔξω ἀπ' τὶς κάλπες;! Ἔγλεπες τὰ θυλικὰ τῆς συνεκίας μαζωμένα νὰ ἀναμένουνε τὴ σειρά τους μὲ τὰ φακελλάκια στὰ χέρια.

Σοῦ βαστάει τὸ λοιπὸν τότες τὸ ψυχικό σου φιλότιμο νὰ θέσῃς τὸν δάχτυλον ἐπὶ τοῦ ψηφοαγγείου;

Ὄχι, ρὲ Μάγγες! Ἑκατὸ βολὲς ὄχι!

Ἡ ψηφικὴ ὑπόσταση τοῦ Ἑλληνιπρεποῦς ψωροκωσταινότη, στηρίζεται ἐπὶ ἀκμῆς τζίβας καὶ μαγγούρας.

Περὶ δι' αὐτὸ τὸ λοιπὸν κανέναις Μάγγας δὲν ἔμπαινε μέσα νὰ ψηφίσῃ ἅμα ἔφτανε ἡ σειρά του.

Δὲν τοῦ βάσταγε ρὲ τὸ φιλότιμο καὶ φτοῦ κι' ἀπ' ἀρχή, ξανακόλλαγε πίσω ἀπ' τὴν οὐρὰ τῶν γυνῶν ποὺ περισχηματίζανε ἔξωθι τοῦ ἐκλογικοῦ τμημάτου.

Μὰ καὶ μέσα στὴ δικαστικὴ ἐπιτροπὴ γενότανε πανηγῦρι.

Μιὰ γρηὰ ἴσαμε, καλὴ ὥρα τὴν Παρὲν, εἶχε κολλήσει στὸ βιβλιάριό της μιὰ φωτογραφία ποὺ τὴν εἶχε βγάλει ὅταν ἔπαψε νὰ κάνῃ «τσίσα» ἀπάνω της.

— Ποιὰ εἶν' αὐτὴ, κερά μου;! τῆς λέει ὁ ἀντιπρόσωπος.

— Ἐγὼ, καλέ! Μὴ μὲ κυττᾶτε τώρα, ξέρετε τί ὄμορφη ἤμουνα μικρή!!.....

Μιὰ ἄλλη πάλε, εἶχε φωτογραφιστεῖ μαζὶ μαζὶ μὲ τὸ σκυλλάκι της.

— Ποιὸς θὰ ψηφίσῃ ἀπ' τοὺς δυὸ σας τῆς λέει ἡ ἐπιτροπή.

— Καλέ, ἐγὼ μόνο! Μακάρι νὰ ψήφιζε καὶ ὁ Μπόμπης μου! Καὶ ξέρετε τί λαίμαργο σκυλλάκι ποὺ εἶνε! Ὅλη μέρα νὰ τρώῃ θέλῃ.....

— Σίγουρα....βενιζελικὸ θῆνε, ἀπεφάνθη ἡ ἐπιτροπή.

Μιὰ ἄλλη μυστήρια κουνιστὴ καὶ λυγιστὴ δίνει τὸ βιβλιάριό της νὰ τὸ ἐλέγξουνε.

— Τί εἶν' αὐτό!; τὴ ρωτάει ὁ γραμματέας.

— Τὸ ἐκλογικό μου βιβλιάριο!

— Μᾶ αὐτὸ ἐδῶ γράφει: Ἀστυνομία Πόλεων τμῆμα....

— Χά, χά, χά, τώρα κατάλαβα, κ. γραμματικέ! Ἔκανα λάθος καὶ πῆρα τὸ ἄλλο, γιατὶ ξέρετε ἔχω δύο.....

— Δηλαδὴ ἔχεις δύο βιβλιάρια ψήφου;!

— Ναί, τὸ ἕνα γιὰ νὰ ψηφίζω καὶ τὸ ἄλλο γιὰ νὰ μὲ....ψηφίζουνε!

Ἔ ρὲ Χριστέ μου, ποὺ κατήντησε ἡ μουστακοφόρα ψηφική μας ὑπόσταση!

Ο ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

"ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,,

Στῆς «Κοτοπούλη» δώσανε προ-
(χθὲς τὴ «Λυσιστράτη»
κάμποσοι νεαροί,
ποὺ ἀπέχουν ἀπ' τὸ φύλο τους δυὸ
(δάχτυλα καὶ κάτι
κι'ὁ ἕνας λέει τὸν ἄλλονε «μωρή!»

***

Μὲ σκέρτσα καὶ τσακίσματα καὶ
(ἄλλα «σκηνικά»
καὶ μὲ γιακάδες ἀνοικτοὺς ἐβγῆ-
(καν ἀ λὰ Μπάϋρον,
μὰ ὅλα τους τὰ καμώματα ἤτανε
(κυνικὰ
τόσο, ποὺ ἀγανάκτησε κι' ὁ φίλος
(ὁ Ροτζάϊρον.

***

Κι' οἱ θεατὲς περίεργοι τοὺς νεα-
(ροὺς κυττοῦσαν
ἐπὶ σκηνῆς καὶ σκέφτονταν «μ' αὐ-
(τοὺς πῶς θὰ ξεμπλέξουμε;»
Μὰ κεῖνοι ἐπιμένανε καὶ δὲν ἐστα-
(ματοῦσαν.
«Καλέ, δὲ μᾶς πληρώσατε ; Ἐμεῖς
(θὰ σᾶς τὴν παίξουμε!»

***

Ὡς ποὺ στὸ τέλος πλάκωσε καὶ ἡ
(ἀστυνομία.
Κι' ἔτσι τὸ γλέντι ἔληξε. χωρὶς
(ζημιὰ καμμία.

Φάνης Ἀρῖστος

Παπαροῦνα

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΜΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ο ΒΙΛΛΥ ΦΡΙΤΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ
ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΗΤΟΝ ΓΟΗΤΑ

"ΕΙΜΑΙ ΩΡΑΙΟΣ! ΤΟ ΚΑΥΧΟΜΑΙ! ΞΕΥΡΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΟΥ!,,

Η ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΟΥ

Παρεπιδημεῖ ἀπὸ αὔριον εἰς τὴν ὡραίαν μας πρωτεύουσαν ὁ συμπαθέστατος γόης τῆς πολωνικῆς ὀθόνης κ. Βίλλης Φρίτς, ἢ ἐπὶ τὸ ἑλληνοπρεπέστερον Πρίτς. Ὁ κ. Πρὶτς ἢ Φρὶτς ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν ἐκείνην τῶν ἀστέρων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ἐμφανίζονται εἰς τὸ στερέωμα μᾶς γίνονται στενοὶ κορσέδες. Μὲ ἀθλητικὴν κορμοστασάν, μὲ μηροὺς ἡλιοκαεῖς καὶ φέροντας ἐγκαύματα ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων τῶν στούντιο, ὁ ὡραῖος Βίλλης ἐδέχθη τὸν φωτορεπόρτερ μας μὲ δάκρυα χαρᾶς εἰς τοὺς λευκοφαίους ὀφθαλμούς του, ἐνῷ τὰ εὐμεγέθη του ὦτα ἐδονοῦντο ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, δυσκόλως ἀποκρυπτομένου. Ἀφοῦ ἐπόζαρε μὲ χάριν πρὸ τῆς φωτογραφικῆς φακῆς τοῦ συνεργάτου μας ὁ κ. Φρὶτς ἐχασμήθη φρενητιωδῶς καὶ κατόπιν ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ δι' ἄλλου ὅπως συνειθίζεται τελευταίως εἰς τὸν κινηματογράφον.

— Ποία εἶνε ἡ γνώμη σας διὰ τὰς ἐντοπίους Ἀτθίδας ;
— Εἶμαι ὁ μεγαλείτερος ἠθοποιὸς τοῦ κόσμου!
— Φρονεῖτε ἀλήθεια ὅτι τὸ μέλλον ἀνήκει στὸν κινηματογράφο ;
— Εἶμαι ὁ γοητευτικώτερος.... γόης τῆς ὀθόνης!
— Τί ἰδέαν ἔχετε διὰ τὸ κίνημα Πλαστήρα ;
— Εἶμαι ὁ μεγαλείτερος ἄσσος τοῦ κινηματογράφου!
— Ποῖον ἀγαπᾶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ ;

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Βίλλης Φρίτς, τὸ χαϊδεμένο αὐτὸ παιδὶ τῆς Δόξης, ἐκτύπησε τὸ πόδι του μὲ πεῖσμα στὸν ἀέρα—γιατί, ὡς ἐννόησαν οἱ ἀναγνῶσται μας, ἡ συνέντευξις αὐτὴ ἐδόθη ἐπὶ ἀεροπλάνου—καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

— Δὲν παίζω, νά! Διεμαρτυρήθη ὁ Βίλλης Φρίτς! Εἶμαι ὁ μεγαλείτερος ἠθοποιὸς ὅλης τῆς οἰκουμένης, ὅλων τῶν πλανητῶν καὶ ὅλων τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ πεισματάρης Βίλλης Φρὶτς στὸ σημεῖο αὐτὸ ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ ἀεροπλάνου, ἐπήδησε εἰς τὸ κενὸν καὶ ἐξηφανίσθη εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἀστέρων τοῦ Γαλαξία, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκείνην τὴν στιγμὴν διήρχετο τὸ ἀεροπλάνον.

Γενικὴ ἐντύπωσις περὶ τοῦ γόητος: Εἶνε ἀνόητος.

Δ. Γρ. Κ.

ΑΓΡΙΟΣ ΦΟΝΟΣ

Ὁ νέος ποιητὴς κ. Λούλης Οὐρανιότοξος ἐξέδωσε ποιητικὴν συλλογὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Φασκελοκουκούλωστα». Ὁ ποιητὴς συλληφθεὶς κρατεῖται εἰς τὸ τμῆμα Μεταγωγῶν.

Ἡ κατάστασις τῆς Μούσης εἶνε ἀρρωστωτάτη.

ΕΜΠΡΑΚΤΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς σήμερον ηὐτοκτόνησε εἰς τὸν κοιτῶνα του ὁ νεόνυμφος Φ. Χλαμπηρόπουλος.

Ὁ αὐτόχειρ μόλις χθὲς τὴν ἑσπέραν εἶχε τελέσει τοὺς γάμους του.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Ηὐτοκτόνησε χθὲς ἀποκόψασα διὰ μαχαίρας τὴν κεφαλήν της, τοὺς πόδας της καὶ τὰς χεῖρας της, ἡ πενθερὰ Ἀνδρομάχη Μαμούθ, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ τοιουτοτρόπως τὸν γαμβρόν της.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ συνεταῖρος διαθέτων κεφάλαιον 2.000.000 δραχμῶν διὰ πολὺ ἐπικερδῆ ἐπιχείρησιν. Ἐγγύησις ὄχι ἀπαραίτητος.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ μήτηρ πέντε τέκνων ζητεῖ θέσιν ὡς ντάμ ντὲ κομπανί.

ΣΟΒΑΡΟΣ κύριος ζητεῖ νὰ τὸν γαργαλίσουν διὰ νὰ γελάσῃ.

ΝΕΟΣ ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστος ζητεῖ σοβαρὸν κύριον διὰ νὰ τὸν προστατεύσῃ ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν δεσποινίδων. Ἀποκλείονται οἱ ξυρισμένοι.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΗΝ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΣΟΒΑΡΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ Χρ. Μπακλίδης ἐπέστρεψε εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, παραδὰς τὴν διαταγὴν τῆς συζύγου του, διὰ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται ἐκεῖ τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς δεκάτης.

Ἡ κατάστασίς του δὲν εἰμπνέει ἀνησυχίας.

13η ΩΡΑ

ΑΣ ΕΧΗΣ ΧΑΡΗ...

Στὸ καπελειὸ μὲ μπάνισες καὶ τὸ δι- (ατιμπάνισες
κ' εὐτὺς ντουγροῦ ξεκίνησες νὰ πᾶς (στὸν πεθερό μου
καὶ νὰν τοῦ πῇς πὼς ὁ Μανῆς εἶνε (παιδὶ κρασομανὴς
καὶ πέρασα στὸ σπίτι μου νυχτιὰ (φρίκης καὶ τρόμου.

Ἤμουνα γλέπεις, νιόγαμπρος καὶ (γυάλιζα ὁλόλαμπρος
μ' ἀκόμα τῶν δικῶνε μου δὲ γνώ- (ριζα τὰ χούγια
κ' οὔτε ἂν ἤταν ζόρικοι, κακοῦργοι (κ' αἱμοβόρικοι
κι' ἂν ἐξηγιόνταν ἀρμυρὸ φυστίκι ἢ (ἀντσούγια.

Πειὸ πέρα ἀπὸ τὴ μύτη μου μὴ γλέ- (ποντας, στὸ σπίτι μου
ἐπῆγα ἀμερόληφτος, τρεκλίζοντας μὲ (χάρη
μιὰ ξάφνου τὴ συβία μου μπανίζω (τὴν Τασία μου
ποὺ κράταγε στὸ χέρι της γοβάκι (ἀπὸ κατσάρι !

Κι' ἀρχεύει ἡ συζήτηση μὲ χώρις (ἀμφεσβήτησι
γκάπ, γκούπ, μπεκρῆ, ποῦ σὲ πογεῖ, (γκάπ, γκοὺπ καὶ ποῦ σὲ σφάζει
μὲ ἔβριζε «μεθύστακα» καὶ τὸ μισὸ (τὸ μύστακα,
ἔχασα πάνου στὸν καυγᾶ καὶ τὸβα- (λα μαράζι.

Μὰ τὸ πρωϊ ξενέροτος ἔλεγα σὰν ἐξ (ἔρωτος
ἕνας μπεκρῆς παντρεύεται ἐτοῦτα θὰ (παθαίνῃ,
θὰ πίνῃ τὰ κρασάκια του καὶ τὰ μι- (σὰ μουστάκια του
θὰ χάνῃ στὴ συζήτηση μὲ τὴν «ἀγα- (πημένη».

Ὡστόσο δὲν τὴν ἀδικῶ γιὰ τὸ ποὺ (μοῦκανε κακό,
δὲν ἤταν δὰ κ' ἡ ἀπώλεια γιὰ λίγες (τρίχες τόση !
Καὶ χάρη στὴ γυναῖκα μου ἔκανα (στὴ μαντέκα μου
οἰκονομιὰ ὁ μύσταξ μου ὡσότου νὰ φυ (τρώσῃ.

Στὸ μεταξὺ σκεφτόμουνα, στὸ σπίτι (ποὺ καθόμουνα,
μέρες πέντ' ἕξη ἐσώκλειστος ὡς νά- (βγῃ τὸ μουστάκι
καὶ κείνη ποὺ μοῦ τὸφαγε γιὰ μένα (πάλι ψόφαγε
καὶ ὅλο μὲ καλόπιανε «Μανῆ μου» (καὶ «Μανάκι...»

Αἴ ρέ, τῆς ἔλεγα, μωρή, μὲ μιὰ λα- (γτάρα τρυφερὴ
ἂς ἔχῃς χάρη ποὔτυχε νὰ γεννηθῇς (γυναῖκα
νὰ γένῃς καὶ συβία μου καὶ νᾶσαι ἡ (Τασία μου,
ἀλλοιῶς ἐγὼ σοῦ μάθαινα νὰ κάνῃς (τὸ γκιουλέκα.

Ἂς ἦσαν ἄντρας μωρὴ σὺ καὶ σοῦ- (λεγα ἂν τὸ κρασὶ
μοῦ τὸκοβες καὶ ὄχι ἐσύ, μὰ σὰν καὶ (σένα δέκα
μὰ σὰ σὲ γλέπω δὲ μπορῶ, μπροστά (σου γίνουμαι μωρό...
Πῶς νὰ σηκώσῃ ἕνας Μανῆς τὸ χέρι (σὲ γυναῖκα ;

ΦΟΝ ΦΑΠΠΕΝ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΔΩΡΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ!
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,, ΑΠΟΚΟΠΤΕΤΕ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ!

Ἡ «Παπαροῦνα», μὴ ἐννοοῦσα νὰ ὑστερήσῃ εἰς τίποτε τῶν καθημερινῶν συναδέλφων της, ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της δῶρα μεγίστης ἀξίας.

Σπίτια προσφέρουν οἱ ἄλλοι ; Παλάτια ἐμεῖς. Οἰκόπεδα οἱ ἄλλοι ; Ἠπείρους ἐμεῖς. Λίμνες οἱ ἄλλοι ; Ὠκεανοὺς ἐμεῖς. Ὑποδήματα οἱ ἄλλοι ; Μπότες ἐμεῖς.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλ' αὐτὰ δὲν εἶνε λόγια. Ἡ «Παπαροῦνα» εἶνε ἀποφασισμένη νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της τὰ δῶρα ποὺ τοὺς ὑπόσχεται, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ καμμίαν θυσίαν! Τί εἶνε μερικὰ ψωροδισεκατομμύρια δραχμῶν ἢ λιρῶν γιὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν βουλιμίαν τῶν ἀναγνωστῶν μας! Ἄλλως τε τί ἔχει νὰ χάσῃ ἢ νὰ κερδίσῃ τὸ περιοδικόν μας ; Μήπως πρόκειται νὰ δώσωμεν ὅ,τι θὰ ὑποσχεθῶμεν ; Ἀμ δέ! Κάνετε ὄρεξη.

Καὶ τώρα, ἂν θέλετε, δὲν ἔχομεν καμμίαν δυσκολίαν νὰ σᾶς ἀπαριθμήσωμεν τὰ δῶρα:

1) Μία ὁροσειρὰ τῶν Βαυαρικῶν Ἄλπεων, κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ τυχηροῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ διὰ νὰ τὴν καταλάβῃ.

2) Μία σειρὰ τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Ἕλληνος Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρυ. Ξενοπούλου, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ ἄτυχης τυχηρὸς θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ τὰ διαβάσῃ καὶ κατόπιν νὰ τὰ ἀπαγγείλῃ ἐκ στήθους.

3) Ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανὸς μὲ ὅλα τὰ κήτη, μὴ ἐξαιρουμένων οὔτε τῶν μαρίδων καὶ τῶν ἀτμοπλοίων.

4) Δύο θυγατέρες τοῦ Φὸρντ μὲ ὅλα τὰ.... ἐξαρτήματά των. Οἱ τυχηροὶ παρακαλοῦνται νὰ τὰς ἀπαγάγουν.

5) Ἕνα.... πιλάφι.

ΣΗΜ. «Παπαρούνας».—Οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ παραλαμβάνουν τὰ δῶρα ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καταβάλλοντες τὸ ἀντίτιμόν τους.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

Εὑρέθη χθὲς ἀναίσθητος καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς ὑπηρεσίας τῆς οἰκίας εἰς ἣν ὑπηρετεῖ, ἡ εἰκοσιπενταέτις ὑπηρέτρια Μαρία Κεφτεδάκου.

Συνελήφθησαν ὡς ὕποπτοι διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες (284) εὔζωνοι τοῦ προτύπου τάγματος. Ἐξ αὐτῶν οἱ 270 ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξιν των, οἱ δὲ ὑπόλοιποι 13 ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἐπρόφθασαν διότι θὰ ἔχασαν τὸ προσκλητήριον.

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ ἄνεργος ἐφευρέτης Μ. Φακλιμπίτης ἀνεκάλυψε ὅτι ἡ σύζυγός του ἐκδίδεται ἐπὶ χρήματι.

Εἰς ἐπισκεφθέντα αὐτὸν συντάκτην μας ἀπέφυγε νὰ εἴπῃ λεπτομερείας τῆς ἀνακαλύψεώς του, ἀρκεσθεὶς μόνον νὰ δηλώσῃ ὅτι δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζει πλέον τὸ μέλλον του.

ΕΝΔΟΞΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Χθὲς εἰς τὰ μαγειρεῖα τοῦ μεγάλου ἑστιατορίου ὁ «Ὕψιστος» ἀπέθανε αἰφνιδίως ἐνῷ εἰργάζετο ὁ μάγειρος Ἀλ. Φρικιμίνης. Ἐκ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἄτυχὴς τεχνίτης ἀπέθανε ἐκ πείνης. Τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας του θὰ γίνουν δημοσία δαπάνῃ ὡς παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὑπὸ ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας συνελήφθη ὁ Νικ. Φρουγούρας διότι ἐδίαζε τὴν μνηστήν του νὰ κάμῃ ἔκτρωσιν. Ὁ συλληφθεὶς ἀφέθη ἐλεύθερος ὡς πατὴρ τεσσάρων τέκνων.

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ Π. Μανιόλας ἐτραυμάτισε σοβαρῶς διὰ μαχαίρας τὴν λεχώναν σύζυγόν του Ἀσπασίαν τὸ γένος Παρδαλίδη, διότι—ὅπως λέγουν οἱ γείτονες—εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ θέλῃ νὰ τοῦ διαιάζῃ τὸ παιδί του.

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΤΟ "ΑΛΛΟΘΙ,,

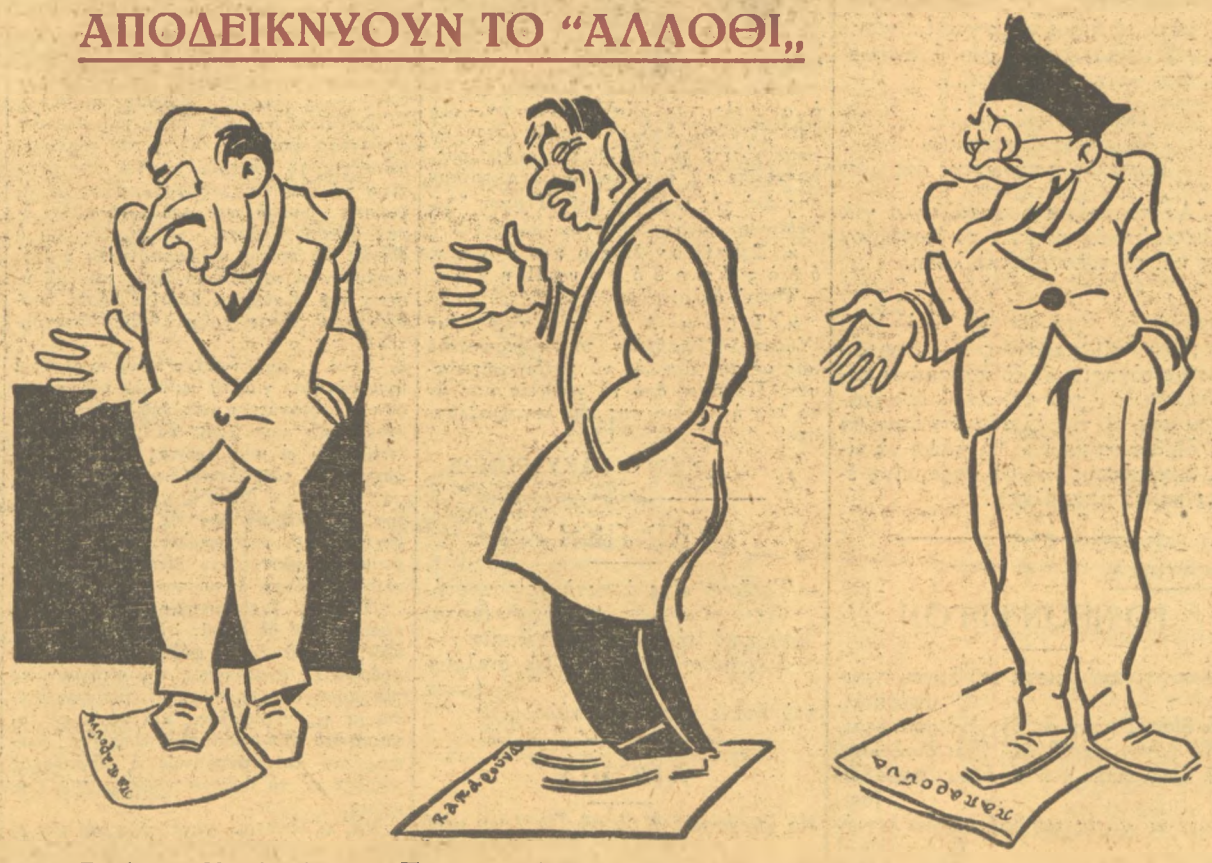

Βενιζέλος, Μιχαλακόπουλος, Παπαναστασίου :
— Δὲν ξέρουμε τίποτα ! Τὴν ὥρα τοῦ κινήματος ἐμεῖς διαβάζαμε «Παπαροῦνα» !